

**Yasal olmak başka,
hukuki olmak
başka şey**

>> 8

**Kadınlar
savaşız ve şiddetsiz
bir dünya için yürüdü**

>> 13

**Alevilerin
büyük protesto
hazırlığı**

>> 13

**Madenciler
ölüm ve işsizlikle
boğuşuyor**

>> 12

Aralık 2014 - Ocak 2015
sayı 31 - 32

yenidünya

halk gazetesi

Kurucusu: **Mustafa Suphi** (1883-1921)

2.50 lira (KDV dahil)

www.yenidunyagazetesi.com

AKP kaybedecek

Birleşen halk kazanacak

DOĞANIN TAHRİBİNE
KENTLERİMİZİN VE
YAŞAM ALANLARIMIZIN
KAR AMACIYLA
YAĞMALANMASINA KARŞI
**HAZİRAN
ÇAĞIRIYOR!**

EMEKÇİLERİN
İNSANLIK DIŞI ÇALIŞMA KOŞULLARINA
MAHKUM EDİLMESİNE
TAŞERONLAŞMAYA GÜVENCESİZLİĞE
İŞÇİ CİNAYETLERİNE KARŞI
**HAZİRAN
ÇAĞIRIYOR!**

HER TÜRLÜ CİNSEL AYRIMCILIĞA
ŞİDDETE VE BASKIYA KARŞI
NEFRET CİNAYETLERİNE
KADIN CİNAYETLERİNE
SON VERMEK İÇİN
**HAZİRAN
ÇAĞIRIYOR!**

AKP için işler gittikçe sarp sarıyor. Gericilik, vurgunculuk ve savaş rejiminin bütün toplumu zapt edip geriye götürmesine karşı çıkan güçlerin mücadele azmi artıyor.

Dış politikası çöken, iç politikada emekçi halkın siyasal bilinç en uzak kalmış kesimlerinden bile kopmaya başlayan AKP'nin elinde baskı ve

terörden başka yol kalmadı. Birleşik Haziran Hareketi sosyalist, devrimci ve ilerici güçlerin birliği yolunda mütevazı bir başlangıç yaptı.

Ülkeye ve bölgeye ortaçağı dayatan vurguncu militarist AKP, emperyalizm ve işbirlikçileri kaybedecek; birleşen halk kazanacak.

>> 3

**Maltepe Üniversitesi'nde
direniş büyüyor**

Dev-Sağlık İş sendikasına üye oldukları için Maltepe Üniversite Hastanesi tarafından işten çıkarılan 98 işçinin direnişi sürüyor. Direnişteki işçilere destek vermek için Maltepe Forumu da toplantı düzenledi.

>> 5

**İster ABD, ister Türkiye:
Polis, her yerde polis**

ABD emperyalizmi dünyanın birçok bölgesinde -özellikle de Ortadoğu'da- halklara zulmederken baskı, şiddet ve hak ihlalleri konusunda kendi ülkesini ve halkını da es geçmiyor. Her fırsatta kendi halkına da saldırıyor.

>> 6

> ISSN 1301-9031

murat nergiz

**Unuttum,
adları neydi?**

>> 11

leyla adsız

**19. Milli Eğitim Şûrası
"Avcı" ile kapandı, ya sonra?**

>> 14

ersu eren

**Bu omuzlar,
bu yükü taşıyor mı?**

>> 15

Enerji-Sa karartıyor

Tarsus'ta halk, elektrik kesintilerinden, yanmayan sokak lambalarından yıldı.

Özelleştirilen elektrik üretimi ve dağıtımını işini alan Enerji-Sa'ya ulaşamayan halk, sorunlarının çözümü için muhtarlara başvuruyor. Muhtarlar karşılarında sorunlarını dinleyecek ve çözecek yetkili bulamıyorlar.

Yeşil Mahalle muhtarı Emrah Kara, Şahin Mahallesi muhtarı Hüseyin Aydın, Barbaros Mahallesi muhtarı Salih Başkan, Girne Mahallesi muhtarı Ramazan İnal, Bahçe Mahallesi muhtarı Ömer Polat, Yunus Emre Mahallesi muhtarı Mikail Sanga, Yeşilevler Mahallesi muhtarı Aydın Demir, Mantaş Mahallesi muhtarı Yusuf Bulut, Gözlükule Mahallesi muhtarı Ahmet Nergiz bir araya geldiler. Toplantı sonucunda, vatandaşlardan gelen öneriler dikkate alınarak imza kampanyası başlatıldı. Toplu dilekçe ile tüm siyasi partilere ulaşmış Enerji-Sa'nın sorunu çözmesi istenecek.

Dokuz mahalle muhtarının ortak kanısı

Muhtarlar, "elektrik üretimi ve dağıtımını, bir kamu kuruluşu olan TEDAŞ'ta iken de sorunlar yaşanıyordu ama, çoğu zaman, telefonla yaptığımız bir başvuru bile sorunu çözmeye yetiyordu" dediler.

Hırsızlığı unutturma operasyonu

AKP uzun zamandır planladığı cemaat operasyonu için nihayet düğmeye basabildi. 14 Aralık sabahı başlatılan operasyonda Fethullah Gülen hareketinin medyadaki amiral gemisi Zaman gazetesi basılarak genel yayın yönetmeni Ekrem Dumanlı gözaltına alındı. Cemaatin televizyon kanalı Samanyolu Televizyonu Yayın Grubu Başkanı Hidayet Karaca da gözaltına alınanlar arasında.

Dizi senaristinden köşe yazarlarına kadar 30 kişiyi kapsayan operasyon sonunda Samanyolu Yayın Grubu Başkanı Hidayet Karaca, eski Emniyet Müdürü Tufan Ergüder, Ertan Erçikti ve Mustafa Kılıçaslan tutuklandı. Ekrem Dumanlı ve Nuh Gönültaş serbest bırakıldı. Fethullah Gülen içinse silahlı terör örgütü kurmak ve yönetmek gerekçesiyle yakalama kararı çıkarıldı

AKP dün cemaatle birlikte yürüttüğü yasadışı, hukuk dışı linç kampanyalarını şimdi cemaate karşı da kullanıyor. AKP ve Cemaat iktidarı birlikte ele geçirmiş

ve halka karşı ortaklaşa sayısız suç işlemişti. İktidarı tekellerine almak isteyen gerici koalisyon ortakları birbirine düşüldüler. Şu anda hamle üstünlüğünü ele geçiren AKP, iktidarda tek kalmak için saldırıyor.

Ortada bırakın demokrasiyi ne kanun devleti, ne herkesi bağlayan ortak bir hukuk sistemi, ne bağımsız yargı, ne yargının emrinde bir kolluk kaldı. Gücü yeten rakibinin kafasını, gözünü patlatıyor.

Ülkeyi bu hâle getirenlerden "Birlikte yaptınız, birlikte hesap vereceksiniz" diyerek hesap soracağımız günler yaklaşıyor.

Hırsız vaaaaar!

Türkiye tarihinin en büyük yolsuzluk ve rüşvet operasyonu 17 Aralık 2013'te başlatılıp aralarında dönemin başbakanı Tayyip Erdoğan, İçişleri Bakanı Muammer Güler, Ekonomi Bakanı Zafer Çağlayan, Çevre ve Şehircilik Bakanı Erdoğan Bayraktar ve çocukları ile Avrupa Birliği Bakanı Egemen Bağış, Fatih Belediye Başkanı Mustafa Demir, Halk Bankası Genel Müdürü Süleyman Aslan, Rıza Zarrab, Ali Ağaoğlu ve birçok işadınının olduğu hırsızlık dosyaları büyük tepkilere neden oldu. Ardından 25 Aralık'ta kara para aklama suçuyla başlatılan ikinci operasyon ise savcının talimatlarının emniyet tarafından yerine getirilmemesi yüzünden yasa dışı bir şekilde engellendi.

Ayakkabı kutuları, tapeler, para sayma makineleri...

Neler çıkmadı ki ortaya! Halk Bankası Genel Müdürü Süleyman Aslan'ın evindeki ayakkabı kutularında saklanmış milyon dolarlar, İçişleri Bakanı Muammer Güler'in oğlu Barış Güler'in yatak odasındaki para sayma makineleri, evlerdeki milyonlarla dolu kasalar, çikolata kutuları içinde sunulan yüz binlerce dolar rüşvetler, Zafer Çağlayan'ın kolundaki 700 bin liralık saatler...

karikatür: Oğuz Demir

Ama hepsinden önemlisi dönemin Başbakanı Erdoğan'ın oğlu Bilal ile yaptığı konuşmalarda verdiği "paraları sıfırlayın" talimatları, Bilal'in bir türlü konuşulanları tam anlamaması ve üstüne paraları bir türlü sıfırlayamaması. Erdoğan'ın holding patronu dünürleri ve yakın çevrelerindeki panik havası, imha edilen belgeler, millete küfür eden hükümete yakın iş adamları, Bakara makara konuşmaları; vurgun, talan, hırsızlık...

Devlet düzeni değiştiren savunma Hırsızlık soruşturmasını örtbas etmek için harekete geçen AKP hızla "cemaat bize darbe tezgâhlıyor" diye karşı propagandaya girişti. Soruşturmayı yürüten savcılara görevden el çekti. Haklarında soruşturma açtırdı ve başka yerlere sürdü. Erdoğan başlangıçta bakanların arkasında dursa da kısa süre

sonra dört bakanın istifasını istedi. Erdoğan Bayraktar istifa açıklaması sırasında "Ne yaptysam Başbakan Erdoğan'ın emri ve bilgisiyle yaptım. İstifaya zorlanmamı anlamıyorum. Milleti rahatlatmak için Başbakan Erdoğan'ın da istifa etmesi gerektiğini düşünüyorum" diyerek her şeyi gözlerimizin önüne serdi. Daha sonra Erdoğan hükümette büyük bir revizyona girerek cemaatle savaşmak üzere yeni bir kabine oluşturdu. Bu esnada emniyet teşkilatından yargıya, milli eğitim teşkilatından maliye bakanlığına bütün devlet kademelerinde büyük bir cadı avı başlattı. Anayasayı, yasaları, teamülleri, hukuku ayaklar altına alarak adım adım yükselttiği bir saldırıya girişti.

Hesap vermediler

Her türlü hile ve baskıyla hesap verme yollarını kapayan Erdoğan

ve AKP yönetimi, giriştiği bütün örtbas etme çalışmaları ile aynı zamanda halka karşı da kullanılacak hukuksuz, baskıcı bir güç oluşturdu. Yargıya hesap vermektен kaçınarak seçimlere girip aklanmaya çalıştı. Yerel seçimlerde ve cumhurbaşkanlığı seçimlerinde her türlü milli irade hırsızlığı yöntemlerine başvurdu. Sonuç olarak kendi kitlelerini büyük oranda korusa da giderek artan halk öfkesinin sıkı kuşatmasını yaramadı. Halkın büyük oranda seçimlere güvenini yitirmesine yol açtı.

Halk hırsızlardan hesap soracak Tayyip ve AKP, yolsuzluk ve rüşvet soruşturmalarıyla ilgili bugüne kadar hesap vermeden gelebildi. Fethullah Gülen hareketine karşı giderek üstünlük sağladı. Elinden geldiğince yolsuzluk ve rüşvet iddialarını örtmeye çalıştı. 17 Aralık operasyonunun yıldönümü yaklaştığında 14 Aralık'ta cemaat medyasına dönük büyük bir operasyon başlattı. Ama ne yapsalar boşuna. Çünkü halk bu hırsızlığı unutmuyor. Unutmayacak. Minareyi çalan AKP, kılıfa sığdıramayacak. 17-25 Aralık haftası boyunca halk her yerde bir yıl önce yolsuzluğa karşı yapılan eylemlerde olduğu gibi "hırsız vaaaar!" diye bağırarak

AKP kaybedecek

Hatırlıyorsunuzdur, Başbakan Ahmet Davutoğlu Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin zorunlu din derslerinin kaldırılmasını öngören kararının hemen uygulanmasını isteyen Alevi toplumunu yatıştırmak için "Alevi inanç önderleriyle yemekli toplantı" düzenlemişti. Davutoğlu'nun toplantıda bir kez daha dile getirdiği bayat vaatlerin henüz dumanı tüterken, AKP 19. Eğitim Şûrası ile 5. Din Şûrası'nı art arda topladı. Bırakın zorunlu din derslerini kaldırmayı, bu derslerin daha ilkokulun birinci, ikinci ve üçüncü sınıflarında da zorunlu tutulmasını kararlaştırdı. Üstelik, liselerde uygulanan zorunlu din derslerini haftada ikişer saate çıkardı. Alınan kararlara göre, artık anaokuluna giden çocuklar bile "cennet ve cehennem kavramlarının öğretilmesi" ve "İslami ilahilerin söylenmesi" yoluyla sözümona "değerler eğitimi"nden geçirilecek.

Dinci hayat dayatması

Gelecek kuşakları sadece Aleviler'in değil, çocuklarının düşünce ve inanç özgürlüğüyle yetişmesini isteyen her yurttaşın elinden gasbemek anlamına gelen bu ortaçağ saldırısını savunan Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan, "Bizim bazı sıkıntılarımız var hâlâ. Bu sıkıntıları anaokulundan başlayarak bir hayat tarzı sunarak yeneceğiz" dedi.

Erdoğan, AKP'nin sunacağı bu hayat tarzının, bilimi, akli, laikliği, yurttaşlığı kör inanca kurban eden, toplumumuzu Tanzimat öncesine döndürmeyi amaçlayan topyekûn karşıdevrim programının gereği olduğunu da açıkça vurguladı: "Tanzimat'tan bugüne, yani yaklaşık son 200 yıldır bu ülkede bazı meseleler özgürce, özgüvenle ve cesaretle ele alınamamıştır. Din ve dindarlar, 200 yıl boyunca her türlü eleştiriye, tahkire, horlanmaya sistematik şekilde maruz kalmıştır. Vahyin bir kenara konulup aklın ve bilimin tek çıkış yoluymuş gibi gösterilmesi manidardır. Din ve devlet işleri ayrı olsun diyerek dine yönelik her saldırıyı meşru görenler, yurttaşlık benzeri din icat ederek İslam'ın karşısına çıkarıp kendi yapay dinlerini devlete egemen kılmanın mücadelesini verdi."

Yandaşlarına "Yüz bini aşkın din adamımız var. Cumhurbaşkanı olarak sizi yüreklendirmek vazifem. Savunmadan çıkın, artık ileriye koşun" diye seslenen Erdoğan, sözlerini şöyle tamamladı: "İsteseler de, istemeseler de bu ülkede Osmanlıca da öğrenilecek ve öğretilecek. Bu dinin bir sahibi var. Sahibi, bu dini dünya var oldukça muhafaza edecektir."

Ağır baskı

Görüldüğü gibi, AKP gerçek siyasal programını artık bütün dünyaya fütursuzca ilan ediyor. Hedefine ulaşmak için, hükümete antidemokratik olağanüstü yetkiler veren yeni baskı paketini alelacele kanunlaştırdı. Sosyalist, devrimci ve ilerici güçlerin birliği yolunda mütevazı bir başlangıç yapan Birleşik Haziran Hareketi'nin kuruluş bildirimlerini ve toplantı çağrılarını bile yasaklıyor. 17 ve 25 Aralık 2013'te suçüstü yakalandığı büyük vurgunun birinci yıldönümünde konunun konuşulmasını bile engellemek, büyük kısmını kendisine bağladığı veya hizaya soktuğu büyük medyanın geri kalan kısmını da çökertmek için, uzun süre birlikte yürüdüğü eski ortağı Fethullah hareketinin sözcüsü Zaman gazetesi ve Samanyolu televizyonuna gösterişli bir operasyon düzenledi.

Öfke ve kararlılık

Ne var ki, AKP için işler gittikçe sarpa sarıyor. Gerıcilik, vurgunculuk ve savaş rejiminin bütün toplumu zapt edip geriye götürmesine karşı çıkan güçlerin mücadele azmi artıyor. İşçileri madenlerde, inşaatlarda acımasızca ölüme mahkûm edenlerin, şehir ve köy emekçilerini yoksulluğa müstehak sayanların Kaçak Saray'daki deb-debesini en görmeyen gözlerle bile batıyor. Herkesin yaşamına burnunu sokan çok bilmişlerin zorbalığı öfke uyandırıyor. AKP, parası olan incecik bir üst tabakanın 18 bin lira ödeyerek askerlikten muaf tutulması, bu parayı bulamayan yüz binlerce yoksul gencin askerlik yapması için kanun çıkararak eşit yurttaşlık ilkesine karşı zenginler oligarşisinden yana olduğunu bir kez daha kanıtladı.

Faşizmin milisleri

Modernleşme öncesi Osmanlı devletini diriltme fantezisi, başta işçi sınıfı olmak üzere bu çerçeveye sığması imkânsız modern emekçi güçlere, kadınlara ve aydınlara karşı muazzam bir dayatmayı gerektireceği ve ister istemez faşist bir nitelik taşıyacağı için, devletin baskı güçlerinin yanı sıra milis olarak kullanılacak bir toplum kesimine de ihtiyaç duyar.

Uyguladığı gözü dönmüş kapitalist vurgunculuk sistemiyle esnaf ve sanatkârları bir avuç büyük banka ve şirket yararına günden güne yoksullaştıran Erdoğan, hedef şaşırtarak onları devrimci ve ilerici güçlere karşı vurucu güç olarak seferber etme niyetini ortaya koydu. 4. Esnaf ve Sanatkârlar Kongresi'nde konuşan Erdoğan, şöyle dedi: "Bizim medeniyetimizde, millî ve medeniyet ruhumuzda esnaf ve sanatkâr gerektiğinde askerdir, alperendir, gerektiğinde vatanını savunan şehittir, gazidir, kahramandır. Gerektiğinde asayiş tesis eden polistir, gerektiğinde adaleti sağlayan hâkimdir, hakemdir."

Köleleştirilen kadınlar

Bütün bunlara, Erdoğan'ın kadınları erkeğin gerisinde bir varlık ilan eden cinsiyetçiliğini eklediğimizde AKP'nin ülkeye ve bölgeye yerleştirmek istediği zifiri karanlık tamamlanıyor: "Kadınlar erkeklerle eşit olamaz. Bu fitrata terstir." AKP, son bir hamleyle kurmak istediği toptan dinci kapitalist düzen için kadınları teslim almak zorunda olduğunu biliyor. Anaokulundan başlayarak beyni yıkanan, bedeni sıkı sıkıya kontrol edilen, daha çocuk yaşta saçlarını savurması bile yasaklanan, büyüdüğünde en az üç çocuk yapıp ev işleriyle yetinmeye mahkûm edilen köleleştirilmiş kadınlar yetiştirme gayretinde.

Hem güçsüz, hem efendilik taslıyor

AKP'yi Türkiye toplumunun büyük çoğunluğunun karşısında yalnızlaştıran bu temel bölünmenin yanı sıra, AKP egemenler cephesinde de ciddi sorunlarla karşı karşıya. AKP'nin Suriye'yi kendi gücüyle sömürgeleştiremeyeceğini bilip illa da bu işi Amerika'ya yaptırmaya kalkışması, üstelik emperyalizmin raconu gereği "haddini bilip" ABD stratejisine uygun adım yürüyecek yerde kendine özgü bir strateji gütmeye kalkışması, El Kaide'nin resmî ve gayriresmî uzantısı Nusra ve İŞİD'i şartlar değiştiği hâlde bir türlü gözden çıkaramaması ABD'yle AKP

arasında çatlak oluşturdu. Suriye'de, Mısır'da, Libya'da, Tunus'ta çöken ortaçağa dönüş projesini Türkiye'ye kabul ettirmek artık imkânsız. Bölgede Müslüman Kardeşler çetesini el üstünde tutan devlet kalmadı. Sadece Suriye ve Irak'la değil, Mısır, Arabistan, Ürdün ve İsrail'le bile uyum sağlayamayan AKP'ye, Katar ve Kürdistan Bölgesel Yönetimi de mesafe koymaya başladı. AKP'nin siyasal stratejisinde karşıt cephe yer aldığı Rusya ve İran'la kurduğu köklü ekonomik ilişkileri gerici projesine kazanç olarak yansıtmıyor.

Birleşen halk kazanacak

Dış politikası çöken, iç politikada emekçi halkın siyasal bilince en uzak kalmış kesimlerinden bile kopmaya başlayan AKP'nin elinde baskı ve terörden başka yol kalmadı. AKP artık rıza üretiliyor. AKP'yle ciddi müzakereler için elde sağlam bir temel bulunduğunu ve dört beş ay içinde barışa ulaşmanın mümkün olduğunu ileri süren Öcalan'ın görüşü kendi tabanına bile inandırıcı gelmiyor. Ülkeye ve bölgeye ortaçağı dayatan AKP, emperyalizm ve işbirlikçileri kaybedecek; birleşen halk kazanacak.

TKP 1920 taşeron karıştı çalışmalara devam ediyor

Soma, Ermenek, Torunlar ve daha niceleri ülkemizdeki emek ve işçi düşmanı zihniyetin birer sonucu. Patronların emek sömürsünde en yaygın kullandığı araç ise taşeron sistemi. İşçileri güvencesiz ve düşük ücretlerle çalışmaya mahkûm eden bu vahşi sömürü sistemine karşı her kesimden emekçilerin tepkisi ise günden güne artıyor.

Bu gerçekten hareket eden TKP 1920 de emek ve emekçi düşmanı taşeron sistemini yıkmak için işçi havzalarında ve kent meydanların-

da “taşeron yasaklansın” çağrısını yükseltiyor. Geçen yıldan bu yana düzenlediği eylemler ve emekçi semtlerinde açtığı masalarla emekçilerin ilgisini çeken “taşeron yasaklansın” kampanyası devam ediyor. Son günlerde İstanbul’da da pek çok semtte TKP 1920’nin “taşeron çalışma yasaklansın” yazılı kırmızı afişleri duvarları süslüyor.

TKP 1920’den yapılan açıklamada, işçi sınıfını ve emekçileri sömürmenin en ahlaksız ve vicdansız sistemi olan taşeron çalışmanın mutlaka

ülke gündeminden çıkartılacağı ve “fıtratında” gericilik, vurgunculuk ve savaş olan AKP’nin yıkılacağı

belirtildi. Parti açıklamasında “mezaraya gömülen emekçiler değil taşeron sistemi olacak” denildi.

Metal işçisi greve hazırlanıyor

Metal iş kolunda, Birleşik Metal İş Sendikası BMİS ve Metalurji Sanayicileri Sendikası MESS arasında yürütülen grup toplu iş sözleşmesi TİS görüşmelerinde, MESS’in uzlaşmaz tutumu nedeniyle 6 Kasım’dan itibaren uyuşmazlık zaptı tutulmuştu.

Kasım ayı bir yandan metal işçilerinin uyarı eylemleriyle geçenken bir yandan da uyuşmazlıktan sonra MESS ile İstanbul’da iki kez, Ankara’da resmî arabulucu başkanlığında bir kez masaya oturuldu.

MESS düşük ücrette ısrarcı

Uzlaşmaz tutumunu sürdüren MESS, insanca yaşamaya yetecek bir ücret artışı, aynı işi yaptığı hâlde daha düşük ücret alan metal işçisine iyileştirme, kazanılmış hak olan sosyal ödemelere dokunulmaması, işçilerin sağlık hakkının korunması ve geliştirilmesi ile maaşlardan kesilen vergilerin yüzde 15’e sabitlenmesi talepleriyle masaya gelen BMİS ile anlaşmaktan yine kaçındı.

17 ve 26 Kasım’da yapılan görüşmeler sonuçsuz kaldı. 26 Kasım’da arabulucu başkanlığında Ankara’da yapılan görüşmeler de uzlaşma sağlanmadan bitti. Ayrıca iki taraf da arabulucu sürecinin uzaması için talepte bulunmadı.

Metal işçisi greve hazır

Bu durumda arabulucu başkanlığında bir daha görüşme yapılmayacak ve yasa gereği arabulucu görev süresi olan 15 günün dolmasıyla birlikte bakanlığa raporunu sunacaktır. Bakanlık da üç iş günü içinde taraflara raporu iletecek ve ardından 60 günlük grev süreci başlayacak.

MESS’in uzlaşmaya yanaşmayan tutumu nedeniyle 2010 yılındaki TİS için de metal işçileri greve gitmişti. BMİS üyesi işçiler yaptıkları grevlerle MESS üyesi işyerlerinde tek tek sözleşme imzalayarak işbirlikçi Türk Metal’e göre daha iyi sözleşmeler imzalamıştı.

MESS’in o dönem de, şimdiki süreçte de bu kadar uzlaşmaz bir tutum almasının arkasında ise kendi kontrolü altındaki Türk Metal’in gücüne güvenerek metal işçilerini sefalet koşullarına mahkûm etme stratejisi var.

Oysa metal işçileri, grup TİS sürecinde sendikaları BMİS önderliğinde yürüttükleri uyarı eylemleri ile mücadeleye ne kadar hazır olduklarını ortaya koyuyor. MESS iş barışını bozan tutumunu sürdürürse 2015 yılına metal işçilerinin grevleri ile girebiliriz. Çünkü metal işçisi ekmeğine ve birliğine sahip çıkacağıını gösteriyor.

“Mücadeleye devam zaferimizin teminatıdır”

Tüm Emek Sen’e üye oldukları için işten atılan Dora Otel işçileri direnişlerini sürdürüyor. Sendikalı oldukları için yasa dışı bir şekilde işten atılan işçiler, her hafta pazar günleri saat 9.30’da otel önünde buluşarak basın açıklaması yapıyor ve otel yönetimini teşhir ediyor.

Otel önünde yapılan basın açıklamalarında İngilizce ve Arapça konuşmalar yapan ve pankartlar açan otel çalışanları eylem sonunda pankartlarını henüz açılmamış olan dükkanların kepenklerine yapıştırarak alandan ayrılıyorlar.

Dora Otel işçi düşmanlığına devam ediyor

İşçilerin direnişlerini sürdürmelerine karşın otel patronları da işçi ve sendika düşmanlığına devam ediyor. Aralık ayının ilk haftası iki işçiyi daha sendikalı oldukları gerekçesiyle işten attılar. Tüm Emek Sen bir yandan Dora Otel’e dönük teşhir çalışmalarını yükseltirken bir yandan da hukuki yollara başvuruyor. İşten atılan işçiler için işe iade ve sendikal tazminat talepleriyle davalar açıldı bile.

Direniş etkili oluyor

Son atılan işçilerle birlikte Dora Otel’de sendikalı işçi kalmamış durumda fakat direniş yine de etkili oluyor. 1 Aralık günü eş zamanlı olarak otelin ortak-

larının başka işyerleri önünde -İstanbul Dora Otel, Adana Plaza Otel ve Ankara Aroks Grup (Xerox iş ortaklığı)- eylemler yapıldı. Teşhir çalışmaları neticesinde birçok turizm acentesi otel yönetiminin işçi düşmanı tutumunu protesto ederek otelle çalışmayı askıya almış durumda. Ayrıca otel işçilerine her geçen gün yeni destekler geliyor. 7 Aralık Pazar günü yapılan protesto eylemine İstanbul Yeditepe Aşçılar ve Garsonlar Derneği de katılarak otel işçilerinin yanlarında olduklarını açıkladılar.

Yunanistan emekçileri de direniş desteklerini açıkladı. Yunanistan Teknik Enstitüsü Genel İşçi Meclisi aldığı bir kararla Dora Otel işçisinin haklı mücadelesinde yanlarında olduklarını açıkladı.

Dora Otel işçileri “Mücadeleye devam zaferimizin teminatıdır!” anlayışıyla direnişlerini sürdürmekte kararlı.

Maltepe Üniversitesi'nde direniş büyüyor

Dev-Sağlık İş sendikasına üye oldukları için Maltepe Üniversite Hastanesi'nin işten çıkardığı 98 işçinin direnişi sürüyor.

Maltepe Forumu, direnişteki işçilere destek üzere Dev-Sağlık İş genel başkanı Arzu Çerkezoğlu, DİSK temsilcileri ve işten atılan bir grup işçinin katıldığı bir toplantı organize etti.

Açılış konuşmasını yapan Çerkezoğlu şunları söyledi: "Dev-Sağlık İş sendikasının örgütlendiği tüm hastanelerde işten çıkarmalar, direnişleri kırma çabaları olmuştur. Sendikamız tüm bu direnişlerden alınının akıyla çıkmıştır. Maltepe Üniversitesindeki direnişimizde kadın işçilerin daha fazla olması, bizim için daha umut verici oldu. Biliyoruz ki kadınların katıldığı hiçbir eylem ve mücadele kırılmamıştır.

Direnişçi işçilerimiz sabah 8'den akşamın geç saatlerine kadar çadırda duruyorlar. Her akşam 4-5 arkadaşımız kışın bu zorlu şartlarında gece nöbetine kalıyor.

Direniş çadırımız sadece bir çadır değil. Direniş çadırımızı sendikamızın bir eğitim merkezi hâline getireceğiz.

Bu onurlu mücadelemizde bizlere büyük destek veren Maltepe Halkına, Maltepe Forum bileşenlerine ve tüm demokratik kitle örgütlerine teşekkür ediyoruz."

Daha sonra söz alan direnişçi bir işçi "Öncelikle bu zorlu ve onurlu yolumuzda bizi yalnız bırakmayan sendikamıza ve Maltepe halkına teşekkür ederiz. Ben ve eşim on iki yıldır bu hastanede çalışmaktayız. Taşeron olarak girdiğimiz hastanede yaklaşık dört sene kadar bu şekilde çalıştık. Daha sonra kadrolu olduk ve asıl süreç kadroya geçtikten birkaç sene sonra başladı. Kadrolu çalışmamızdan rahatsız olmaya başlayan hastane yönetimi bizleri taşeronla girmeye zorlamaya başladı. Yılda yüzde 1-2 zam oranları vererek işten çıkmaya zorlandık. Bu gidişata dur demek için arkadaşlarımızla cesaretle sendikalı olma yoluna girdik. 30-40 kişilik üye sayısına ulaştıkca hastane yönetimi bu yükselişe dur demek için bir arkadaşımızın işine performans yetersizliğini bahane ederek

son verdi. Bize gözdağı vereceğini düşünen hastane yönetiminin bu tavrına inat, örgütlenme mücadelemizi devam ettirdik. Sendikaya üye olan arkadaşlarımıza rüşvetler teklif edildi. Yıllık yüzde 20'ye varan zamlar teklif edildi ancak hiçbir arkadaşımız bunu kabul etmedi. En sonunda hastane yönetimi temizlik personelleri dahil tüm çalışanların işlerine son verdi ve artık bizim yaptığımız tüm işleri taşeron ile yapacaklarını bildirdi" dedi.

Direnişçi işçi "Bizler yılmayacağız, bizler emekçiyiz, bizler haklıyız, sonuna kadar bu onurlu mücadeleye devam edip alınımızın akıyla bu direnişimizi başarıya ulaştıracacağız" diyerek konuşmasını sonlandırdı.

Konuşmalardan sonra forum şeklinde devam eden toplantıda direnişe nasıl destek verileceği ve somut eylem önerileri konuşuldu.

Toplantı "Bu daha başlangıç, mücadeleye devam" sloganıyla sona erdi.

Yatağan'da anlaşma

Yatağan Termik Santrali ve kömür madenlerinin özelleştirilmesine karşı bir yıldan fazladır mücadele eden Yatağan işçisi, kavgasını yeni bir aşamaya taşıdı. Özelleştirme devrinin yapıldığını öğrenen Yatağanlı işçiler termik santrali ve kömür madenini 1 Aralık saat 23.00'ten itibaren terk etmeye karar verdiler. Jandarma, tesislerin çevresinde geniş güvenlik önlemi alarak işçileri uzaktan izlemeye başladı.

Direniş bir yılı geçti

Özelleştirme kapsamına alınan Yatağan Termik Santrali ve ona kömür sağlayan Yatağan Kömür İşletmesi işçileri 440 günü aşkın süredir çeşitli eylemlerle direnişlerini sürdürüyor. Santralde TES-İŞ, madende ise T. Maden-İş sendikası örgütlü. Bir yılı aşkın mücadele süresi boyunca işçiler Ankara'ya yürümek de dahil çeşitli eylemler yaptılar. Sık sık polis ve jandarmasının gazlı, coplu, tomalı saldırılarına maruz kaldılar. Ama direnişlerinden geri adım atmadılar.

Direnişte yeni aşama

Yatağan'daki direniş işçi sınıfının parçalı yapısı nedeniyle yaygın bir direnişe dönüşemediyse de kendi içinde bugüne kadar oldukça başarılı bir bütünlük sağladı. Dönem dönem bütün olumsuzluklara rağmen sınıfın gündem maddelerinin

den biri hâline dönmeyi başardılar. 1 Aralık'tan itibaren işletmeyi satın alan Elsan'a kağıt üzerindeki devrin tamamlanmasını işçiler, genel müdürlük tarafından "sayaçların sıfırlanması" talimatıyla öğrendiler. Bunun üzerine santral ve madene Elsan tarafından el konulmasını önlemek için harekete geçen işçiler işyerlerini denetim altına aldılar. Giriş çıkış tamamen işçilerin kontrolüne alındı. Kapılara barikatlar kurarak şirketi işletmelere sokmayacaklarını duyurdular.

Direnişle gelen protokol

Yatağan'da beş gün süren direniş sonucunda şirket yetkilileri işçilerle masaya oturmak istediğini duyurdu. Bunun üzerine yapılan görüşmelerde işçilerin taleplerinin önemli bir kısmını içeren bir protokol imzalandı. Protokol ile ilgili açıklamayı Tes İş ve Maden İş Yatağan şube başkanları birlikte yaptılar.

Sürecin tamamen işçilerle ortak şekilde yürütüldüğünü vurgulayarak işçiler arasındaki birliğin bundan sonra daha da önemli olduğunu, işçilerin her zaman mücadeleyi sürdüreceğini belirttiler.

Yapılan protokol ile santralin ve madenin özelleştirilmesi kabul edilmiş olsa da işçilerin özelleştirmeden kaynaklanan hak kayıpları ortadan kaldırıldı. Toplu sözleşme yenisi yapılabilece kadar geçerli. Asıl işin taşeronla devredilmesi konusunda ise mevzuat hükümleri geçerli olacak. İşten ayrılmak isteyen ya da emekliliği gelen işçilerin kıdem ve ihbar tazminatları bir defada nakit olarak ödenecek. Askerlik borçlanması da kamuda olduğu gibi kıdem hesabına dahil edilecek. Her işçi SGK'ya kendi iş kolunda bildirilecek. Böylece işletmelerde taşeron çalıştırılacak kişilerin sendikaya üye olmaları konusundaki

en önemli fiili engel kaldırılmış olacak.

Yarım zafer

İmzalanan protokolle özelleştirme karşıtı olarak yola çıkılan mücadelede geri adım atılarak santralin ve madenin satılmasına razı olunmuş oldu. Fakat özelleştirmenin temel amaçlarından biri olan işçilerin örgütlülüğünün dağıtılması, işlerine son verilmesi, ucuz ve güvencesiz çalışmanın egemen olması konusunda kazanımlar sağlandı.

Bir başka denge de taşeron konusunda sağlanmış. İşçiler işyerlerine taşeronun girmesini önlemeseler de onların da sendikalı olarak çalışma hayatına katılarak önemli oranda güvence altında olmalarına yol açacak bir düzenleme yaptırmışlar. Sonuç olarak Yatağan'da bir yarım zaferden bahsetmek mümkün.

Sendika başkanları protokolün bütün yasaların üstünde olduğundan çünkü arkasında işçi iradesinin olduğundan bahsettiler. Bu irade korunduğu taktirde Yatağan işçisi güvencelerini koruyacak gibi görünüyor. Ama patronun özelleştirmeyi kabul ettirerek çok kritik bir kazanım elde ettiğini hatırlamakta fayda var. Asıl güvence Türkiye işçi sınıfının özelleştirilen kamu işletmelerini tekrar kamulaştırmasıyla mümkün olacak.

İster ABD, ister Türkiye: Polis, her yerde polis

ABD emperyalizmi dünyanın birçok bölgesinde –özellikle de Ortadoğu’da– halklara zulmederken baskı, şiddet ve hak ihlalleri konusunda kendi ülkesini ve halkını da es geçmiyor. Her fırsatta kendi halkına da saldırıyor.

Ülkede yıllardır beyazlarla eşitlik mücadelesi veren siyahlara yöne-

lik düşmanlık yeniden hortlarken ABD’de de, aynı Türkiye’de Mayıs Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi’nde gördüğümüz sahnelere tanık oluyoruz. Hem yapılan eylemler açısından, hem de ABD polis güçlerinin bu eylemler sırasında halka uyguladığı şiddet bakımından büyük benzerlikleri açıkça görebiliriz.

Peki olaylar nasıl gelişmişti?

ABD’nin Missouri eyaletinde bulunan Saint Louis/Ferguson’da 2014 yılı Ağustos ayında 18 yaşındaki bir siyah genç polis tarafından öldürülmüştü. Devam eden protestolarda aynı Türkiye’deki gibi polis göstericilere biber gazı sıkıp ateş etti. Sonrasında bir siyah genç daha öldürüldü. Yine Kasım ayında polis, bu defa küçük bir siyah çocuğu polise silah doğrulttuğu iddiası ile katletti. Oysa ki çocuğun elinde basit bir oyuncak silah vardı. Ertesinde de tıpkı Türkiye’de olduğu gibi geçen süre içerisinde katil polis hakkında hiçbir işlem yapılmadı. En sonunda da yine Kasım ayında yargıç polisi suçsuz buldu.

Bunun üzerine çıkan olaylar bugün gazetemiz matbaaya girerken hâlâ devam ediyor. Ferguson’da sokaklar her gün yeni bir protesto gösterisine tanıklık ediyor. Ülkenin birçok eyaletinde de siyahlara

yönelik ayrımcılığa ve polis şiddetine karşı gösteriler düzenleniyor. Gazetemiz baskıya girerken konu Beyaz Saray’ın gündeminde tartışılıyordu.

Ancak konu ile ilgili dünya halklarına kan kusturan Beyaz Saray yönetiminden halklar yararına uzun vadede somut bir şey çıkacağını beklemek elbette ki akıl kârı iş değil. ABD halkları da, ülkenin ezilenleri de tıpkı dünyanın diğer bölgelerinde olduğu gibi haklarını sokakta kazanacaklar.

Yunanistan’da halk sokakta

Yunanistan’da 27 Kasım 2014 tarihinde işçiler, emekçiler, işsizler, kadınlar, emekliler, göçmenler, öğrenciler, Yunanistan Militan İşçi Cephesi PAME’nin çağrısına uyarak birçok şehirde gösteriler düzenledi. Özellikle de başkent Atina sokakları protestocularla doldu. Atina merkezinde toplanan binlerce kişi daha sonra Parlamento’ya doğru yürüdü. Yürüyüşe Dünya Sendikalar Federasyonu DSF temsilcileri de katıldı.

PAME Yönetim Kurulu üyesi ve Yunanistan İlaç İşçileri Sendikası başkanı Giota Tavoulari işçilerin daha güçlü sendikalar ve daha iyi ücretler için mücadele etmesi, ülkede genel bir ücret anlaşması yapılması ve bu anlaşma ile asgari ücretin yeniden 750 Avro civarına çekilmesi gerektiğini belirtti. Yine

en düşük ücretlerin de bu düzeyde olması gerektiğini belirten Tavoulari “Sefalet ücreti olan 500 Avro civarındaki ücretlere derhâl son verilmelidir” dedi.

Bütün işçilerin haklarının toplu sözleşmelerle güvence altına alınması gerektiğini belirten Tavoulari, bireysel sözleşmelere son verilmesi, işçi düşmanı yasaların derhâl iptal edilmesi, sürdürülebilir işçi-patron ilişkilerinin derhâl oluşturulması, sosyal güvenlik haklarını budayan yasaların derhâl kaldırılması, en düşük emekli maaşının 600 Avro’nun altına düşmemesi, son dönemde işçilerin elinden alınan 13. ve 14. maaşların derhâl yeniden yürürlüğe girmesi ve kâbusa dönüşen işsizliğe son verilmesi için derhâl gerekli önlemlerin alınması gerektiğini vurguladı.

Rusya’dan karşı atak: Avrasya Ekonomik Birliği

ABD ve AB emperyalizmi ile Rusya arasındaki ilişkiler gittikçe gerilirken Rusya hem siyasi, hem ekonomik, hem de kültürel alanda ABD ve AB’nin alternatiflerini yaratmaya çalışıyor. Bu çerçevede hâlâ tarihsel, siyasi, ekonomik ve kültürel benzerlikleri bulunan eski Sovyetler Birliği ülkeleri arasındaki ilişkileri daha da sıcaklaştırmaya, ABD ve AB’nin bölgedeki saldırılarına ittifaklar kurarak karşı koymaya çalışıyor.

Bunlardan birisi de 2015 yılı başında yürürlüğe girmesi planlanan Avrasya Ekonomik Birliği. AB’nin öncülü diyebileceğimiz Avrupa Ekonomik Topluluğu AET’yi hatırlayanlar ve bilenler Rusya’nın bugün bölgede ne yapmak istediğini de kolayca anlayabilirler. Bu çerçevede Rusya, Beyaz Rusya ve Kazakistan arasında oluşturulacak gümrük birliği önemli bir

adım. Bu ülkelerin mali durumları arasındaki eşgüdüm ile yaklaşık 3 trilyon dolarlık bir varlığın yönetilmesi planlanıyor.

Avrasya Ekonomik Birliği’ni oluşturan anlaşma 29 Mayıs 2014 tarihinde Rusya, Beyaz Rusya ve Kazakistan devlet başkanları tarafından Kazakistan’ın başkenti Astana’da imzalanmıştı. Anlaşma bilindiği gibi enerji, imalat, tarım ve ulaşım gibi stratejik konularda ortak koordinasyonu ve sermayenin ve işçilerin, mal ve hizmetlerin serbest dolaşımının oluşturulmasını hedefliyordu.

Şu anda Rusya, Beyaz Rusya, Kazakistan ve Ermenistan’ın üyesi bulunduğu birlik zamanla genişlemeyi ve daha yakın işbirliğini hedefliyor. Birliğe yakın bir zamanda Kırgızistan’ın da katılması bekleniyor.

Emperyalizmin Suriye'ye kanlı saldırısı

Suriye'nin birçok yerinde IŞİD çetelerinin halka yönelik saldırıları devam ediyor. Bunların en açık örneklerinden bir tanesi bugün gerici AKP hükümetinin de desteğini alarak palazlanan IŞİD'in Kobane'deki halka yönelik katliam teşebbüsleridir. Binlerce sivil Kobaneli kaçıp canını kurtarıırken şehri savunmak için kalanlar IŞİD çetelerine karşı mücadeleyi sürdürüyor.

Bugün geriye dönüp baktığımızda ABD ve AB emperyalizminin Suriye'ye yönelik giriştiği saldırının üzerinden 4 yıl geçtiğini görebiliriz. Fransız Haber Ajansı AFP'nin Aralık ayı başında yaptığı açıklamaya göre bu dört yıl içerisinde ülkede katledilenlerin sayısı 200.000'i aştı.

Bu alanda çalışan insan hakları gözlemcilerinin 2 Aralık 2014 tarihinde yaptıkları açıklamalara göre Suriye'de Mart 2011 tarihinden bu yana ölenlerin sayısı 202.354. Ölenlerin 130.000'inin askerî çatışmalarda öldüğü belirtildi.

Açıklamada ölenlerin 63.074'ünün sivil olduğunun altı çizilirken bunların da 10.377'sinin çocuk olduğu belirtildi. Suriye hükümetine karşı savaşanların 37.324'ünün Suriyeli, 22.624'ünün Suriye dışından geldiği söylenirken yine binlerce insanın da IŞİD çetelerinde tutsak olarak tutulduğunu açıklandı.

ABD'de emeğe saldırı sürüyor

ABD sendikaları tarafından desteklenen ABD Ulusal İstihdam Yasası üzerine gerçekleştirilen bir araştırma projesinde, ABD'de aynı işte çalışan işçilerin geçmişe göre daha az kazandığı ortaya çıktı.

ABD ve birçok sanayi ülkesinde, imalatta çalışanların iyi bir işe sahip olduğuna, üstelik de her yıl yapılan ücret zamları ile diğer sektörler göre daha fazla kazandıklarına inanılır. Ancak ABD sendikaları tarafından desteklenen araştırmada üretimde çalışan işçilerin ortalama gerçek ücretlerinin 2003 yılı ile karşılaştırıldığında 2013 yılında yüzde 4.4 düştüğü görülür.

Yine yapılan araştırmaya göre ABD'de 2010 yılından bu yana üretim alanında yaklaşık 700.000 istihdam yaratıldı. Bilindiği gibi 2000 yılından 2010 yılına kadar -kriz dönemini de içeriyor- bu alanda yaklaşık 6 milyon istihdam yok olmuştu. ABD'de sendikalar bir taraftan istihdam yaratılması -işsizliğe çözüm bulunması-, bir taraftan da yaratılan bu istihdamın güvenceli işler olması yönünde baskı uyguluyordu.

Ancak bu yapılan araştırmanın sonuçları dikkate alındığında sendikaların nitelikli ve güvenceli istihdam yaratılmasına yönelik bu çabalarının pek de başarılı olduğu söylenemez. Çünkü bu araştırmanın sonucuna göre bu dönemde reel ücretlerin düşmesinin en önemli nedenlerinden biri, yaratılan istihdamın güvencesiz ve taşeron olması ve düşük ücretli çalışmaya yol açmasıdır.

Yine somut verilerle desteklenen araştırmaya göre, 2014 yılının ilk yarısında üretimde çalışan her 7 işçiden 1'ini işe sokan özel istihdam bürolarının istihdam sağladığı bu işçilerin ortalama saatlik ücretlerinin 2003'te 18.35 ABD doları iken 2014'te 15.83 ABD dolarıdır.

Dolayısı ile ABD'de de gittikçe yaygınlaşan taşeron işçiler düzenli çalışan meslektaşlarına göre saatte 7.50 ABD doları daha az kazanıyor, sağlık haklarından ve diğer sosyal haklardan yararlanamıyorlar. Hatta General Electric, Lenovo (eski IBM) Ford, GM, Caterpillar gibi kimi firmalar daha önce ucuz emekten dolayı fabrikalarını taşıdıkları ülkeler ile ABD arasındaki üretim maliyeti makasının daralması sonrası kendi ülkelerine geri dönüyor.

Ukrayna'da ateşkes

Aralık ayı başında Ukrayna askerî güçleri ile Ukrayna'dan bağımsızlığını ilan eden ve geçen aylarda seçimlerle yeni devlet başkanını seçen Luhansk Halk Cumhuriyeti savunma güçleri arasında yer yer çatışmalar devam etse de ateşkes ilan edildiği basına yansdı.

Luhansk Halk Cumhuriyeti devlet başkanı Igor Plotnitsky 1 Aralık 2014 tarihi itibarıyla Luhansk ve Kiev'in sıkı denetimli bir ateşkes antlaşmasını kabul ettiğini duyurdu. Ateşkesin denetimini Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Teşkilatı OSCE yapacak. Plotnitsky yaptığı açıklamada Ukrayna'nın bu konuda görüşmeleri sürdürmek istediğini, kendileri için ise devam eden bu katliamı durdurmanın birinci öncelik taşıdığını, bu yüzden Ukrayna'nın bu isteğine olumlu cevap verdiklerini duyurdu.

İki tarafın da bu ateşkes sonrası çatışma bölgelerinden ağır silahları çekeceğini, özellikle 5 Aralık sonrası bu alanlarda çatışma olmayacağını ve 6 Aralık'ta da ağır silahların tamamen çatışma alanlarından uzaklaştırılmış olacağını açıklayan Plotnitsky "Biz sözümüzü tutacağız. Ukrayna'nın da bizim gibi davranıp davranmayacağını göreceğiz" dedi.

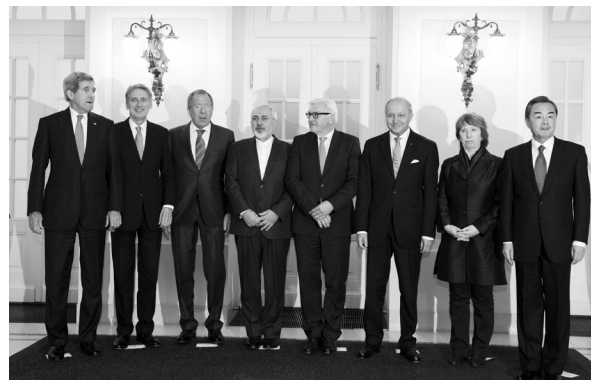
Kasım ayı sonunda bir açıklama yapan Luhansk Halk Cumhuriyeti savunma bakanı Oleg Bugrov gündemlerinde sadece ateşkes anlaşması olduğunu, Luhansk ve Donetsk Halk Cumhuriyetleri'nin sınırlarının belirlenmesi konusunda henüz bir çalışma olmadığını ve bunun gündemleri olmadığını da sözlerine ekledi.

İran nükleerde direniyor

ABD ve AB emperyalizmi Ortadoğu'yu şekillendirirken en büyük engellerden biri olarak gördüğü İran'ı dize getirmeye çalışıyor. Gerek Suriye'de, gerekse Irak'ta ABD ve müttefiklerinin doğrudan olmasa da dolaylı olarak karşısına dikilen İran'a yönelik baskı ABD'nin bölgede daha rahat hareket etmesini sağlayacak. Ancak gerek İran, gerekse belirli uluslararası konularda birlikte hareket ettiği Rusya ve Çin, ABD ve AB'nin Ortadoğu'da sınırsız hareket edebilme, istediği yeri işgal edip istediğini yapabilme heveslerini kursaklarında bırakıyor.

İran'ı güçsüzleştirme politikası olarak yıllardır ülkeye baskı yapma aracı yapılan konulardan bir tanesi de İran'ın nükleer programı çerçevesinde yürüttüğü faaliyetler. Yıllardır Birleşmiş Mil-

letler Güvenlik Konseyi'nin beş daimi üyesi ve Almanya'nın katılımı ile İran arasında yürütülen nükleer müzakerelerin sonuncusu Kasım ayının son haftasında yapıldı. Bu görüşme sonrası yine bir uzlaşma çıkmadı ve müzakerelerin Haziran

2015 tarihine kadar uzatılmasına karar verildi. Ancak görüşme sonrası yapılan açıklamalarda tarafların Mart 2015 tarihine kadar çoğu konuda uzlaşma sağlayacağı belirtildi. Bunu sadece iyi niyetli bir açıklama olarak yorumlayabiliriz.

İran özellikle Rusya tarafından desteklenen ve Rus teknisyenlerin de desteği ile kurulan nükleer tesislerinin barışçıl amaçlarla kullanıldığını, ülkesinin gelişimine katkıda bulunduğunu belirtiyor.

Kendilerinde dünyayı yok edecek kadar nükleer silan bulunan ABD ve AB emperyalizmi ise İran'ın amacının ve niyetinin nükleer barışçıl amaçlarla kullanılmadığını ve İran'ın nükleer gücünün dünyaya tehdit oluşturduğunu iddia ediyor.

Yasal olmak başka, hukuki olmak başka şey

Murat Özveri

yenidünya halk gazetesi olarak, Murat Özveri ile çalışma yaşamını belirleyen yasal düzenlemeler, bu düzenlemeleri işçi lehine aşma yolları ve günümüzün vebası güvencesiz çalışma üzerine konuştuk.

yenidünya: Sizi en çok iş hukuku uzmanı olarak bu alanda yazdığımız yazılardan tanıyoruz. Bu alandaki bilgilerinizi işçiden yana, emekten yana kullanıyor ve hak arayanların davalarına bakıyorsunuz. Ama yine de okuyucularımızın sizi daha yakından tanıması için kendinizi kısaca tanıtır mısınız?

Murat Özveri: 1985 İstanbul Hukuk Fakültesi mezunuyum. Fakülteye gelene kadar olan dönemimde, belki de beni en çok gururlandıran şey, Kayseri’de okuduğum lise yıllarında Maden-İş ile tanışmış olmam. Maden-İş’in o dönem yürüttüğü Çinkur örgütlenmesine biz öğrenci olarak katıldık. Kavganın sert geçtiği muhafazakâr bir yerde solcu bir genç olmak oldukça zordu. O yıllarda herkesin bir idolü vardı. Bizim de idolümüz Maden-İş Bölge Başkanı Hasan Yalçın’dı.

“Kavganın sert geçtiği muhafazakâr bir yerde solcu bir genç olmak oldukça zordu.”

1978 Mart’ında, tarihi de unutmam, “Pahalılığı Protesto Mitingleri” düzenliyordu Maden-İş Türkiye çapında. O mitingler öncesinde gözaltına alındık. Hasan Yalçın da içimizdeydi. Önce sivil polisler gözaltına aldı. O dönem şöyle bir terör dalgası esiyordu. Önce sivil polisler gözaltına alıyorlar sonra bir güzel “ıslattıktan” sonra resmî polislerle teslim ediyorlardı. Vücudunuzdaki izler geçiyor, tedavi bitiyor ve sonra savcılığa çıkarılıyordunuz. Polis Hasan Yalçın’ı bizim önümüzde

yere yatırıp “Faşist polis Çinkur’a giremez diyormuşsun” diyerek bıyıklarını yolup bağırtmaya çalışıyordu. Hasan Yalçın da suratı kıpkırmızı olmasına rağmen “Giremezsiniz! Girebiliyorsanız girin!” diyordu. Bağırmandan duruyordu. Tabii biz o zaman orta ikiden lise üçe kadar kırk kişiyiz. Aramızda korkanlar, ağlayanlar, ürkenler var. Sonra o dayak yeme aralarında Hasan Yalçın bize bakıp “çocukla yola çıkarsan böyle olur” diye söyleniyordu. Hep de göz göze geliyorduk. Ben de üzerime alınıyordum. “Neden bana söylüyor” diye. Ama o dönemde Kayseri’deki solcu gençliğin derli toplu kalmasında Hasan Yalçın’ın otoritesinin ve öngörüsünün etkisi olmuştur. Şu an da Antalya’da yaşıyor. Onu anmadan geçmeyelim. Zannediyorum sınıfa yönelmemde, hukukun bu alanını seçmemde etkidir diye düşünüyorum.

Fakülte sonrasında da işçi eğitimlerine eğitimci arkadaşlar vasıtasıyla katılıyordum. Ama yalnızca iş hukuku çalışmıyordum. Bir süre rahmetli Çetin Özek ile ceza ve basın davalarında çalıştık. Daha sonra Çorum’da bir örgütlenme için Kocaeli’ne Selüloz-İş’e geldik. Üç aylık bir öngörüydü. Ama 24 yıldır üç ayı bitirmeye çalışıyoruz.

Büyük bir şansım yine Şinasi Yeldan ile çalışmaktı. Çok iyi bir iş hukukçusuydu. Çok iyi bir sosyalistti ve çok dürüst bir insandı. Kocaeli’ndeki bir kuşak işçinin de efsanesiydi. Sadece şunu söyleyeyim: Şinasi Yeldan hakkında avukat olduğu hâlde dava açılmış.

Açılmış ama iddianamede bir suçlama yok. Avukatı mahkemede demiş ki “Dava açıyorsunuz ama neyle suçluyorsunuz?” Hâkim de doğal olarak dönmüş savcıya neyle suçluyorsunuz diye. Savcı da demiş ki “Hâkim bey, direniş olur; Şinasi Yeldan. Eylem olur Şinasi Yeldan. Grev olur, Şinasi Yeldan. Sendikacı mı, komünist mi, avukat mı anlamadık ki!”

İş hukukunun temel kavramları vardır. Bir yön verir. Bu bakımdan gerçekten bir zenginlikti Şinasi Yeldan.

Çetin Özek ile hukuk mantığını derinleştirmek; Şinasi Yeldan ile iş hukukunun detaylarını, dehlizlerini ve sosyal ilişkideki karşılıklarını bire bir yaşamak bir şanstı. İşte biz de gücümüz yettiği, aklımız yettiği kadar bu çizgiyi sürdürmeye çalıştık.

Bazı hocalarımızın ısrarıyla da yüksek lisans devreye girdi. Özellikle 1994 krizi sonrası gündeme gelen sıkıntılarla ilgili olarak “Ekonomik Kriz Koşullarında Toplu İş Sözleşmesi Özerkliği ve Uyarılma Sorunu” konulu tez çalışmam oldu. Yine değerli bir hocamızın “sendikalar çok şikayet ediyor toplu sözleşme yetki sistemi hakkında ama üretilmiş veri yok” yönlendirmesiyle konuyu ele aldık ve “Türkiye’de Uygulanan Toplu İş Sözleşmesi Yetki Sistemi ve Sistemin Sendikalaşma Üzerine Etkisi (1983-2009)” tezini hazırladık. 8 bin 144 yetki başvurusu üzerinden sistemin röntgenini çektik. 26 bine yakın veri girdik. Ve sistemin sistem olmadığını sanırım

kanıtladık. Çalışma Prof. Dr. Cahit Talas Sosyal Politika Ödülü’ne layık görüldü.

Yaklaşık dokuz yıldır da Çalışma Ekonomisi Bölümü’nde Sosyal Güvenlik dersi veriyorum.

12 yıldır sınıfa hediye ediyordum. *Çalışma ve Toplum* dergisini çıkarıyorum. Beni gururlandıran, kıskançlıkla üzerinde durduğum çalışmalardan biridir. Her yerde de kendimi Çalışma ve Toplum yayın yönetmeni olarak tanıtıyorum. Avukat ya da diğer sıfatları kullanmıyorum. *Çalışma ve Toplum* gerçekten iyi projeydi. İyi bir zamanlamaydı. Birleşik Metal İş Sendikası 12 yıl önce verdiği sözü yönetim değişse de hep tuttu. Onlara şunu önermiştik: “Herkes gibi sizin de ancak çıktığında göreceği bir yayın çıkarmak istiyoruz. Bu yayın bilimsel bir kurul tarafından çıkartılmalı. Bağışsız olmalı. Alana ücretsiz dağılmalı. Ama doğal olarak emekten yana politikaların üretilmesini ve tartışılmasını sağlamalı. Karşı görüşler de dahil örneğin liberal bir makale de yer alabilir ama bilimsel bir formatta olabilir” demiştik. 12 yıldır onların da çıktığı zaman gördükleri, alanda da kabul gören, uluslararası bilimsel indekslerde de kabul gören bir dergi oldu.

“Şinasi Yeldan ile Hasan Yalçın’ın çırağıyım.”

Özetleyecek olursam. Avukatım. Kocaeli Üniversitesi’nde sosyal güvenlik hocasıyım. Üç kız babasıyım. *Çalışma ve Toplum* dergisi yayın yönetmeniyim. Ve Şinasi Yeldan ile Hasan Yalçın’ın çırağıyım.

yenidünya: Avukatlık yaptığınız dönemi göz önüne alırsanız işçilerin davalarına bakmaya başladığınız günden bugüne çalışma yasalarında ne yönde bir değişim söz konusu? İşçiler açısından daha iyiyeye mi daha kötüye mi bir gidiş var?

Murat Özveri: 24 Ocak 1980'i milat almak lazım. Hatta biraz daha ileri götürmek lazım. 13 Haziran 1980, çok bilinmez ama, Kamu Koordinasyon Kurulu kurulmuştur. Ve kurulduğu andan itibaren özellikle toplu iş sözleşmelerindeki işçilerin patronun otoritesini sınırlandırdığı idari maddeleri ayıklama görevi üstlenmiştir bu kurul. Becerememiştir. Ama darbe ve darbe sonrası Yüksek Hakem Kurulu aracılığıyla bu süreci tamamlamışlardır. Bunu milat alırsanız, o günden bugüne kadar, çıkartılan tüm yasaların ortak paydası var olan güvenceyi güvencesizliğe dönüştürmek. Son on yılda da güvencesizliği bir kurumsal yapıya dönüştürmek amacıyla çıktığını iddia ediyorum.

“Güvencesizliği bir sistem hâline getirdiler. Bu bir sistem olduğu için de bunun ideolojisini yarattılar.”

Bunun anlamı şu, güvencesizliği bir sistem hâline getirdiler. Bu bir sistem olduğu için de bunun ideolojisini yarattılar. İşte herkes istediği gibi esnek zamanlı çalışacak. Parça başı çalışan işçi kendisinin efendisi olacak vb. bir dizi, sanki işçinin lehineymiş gibi pozitif birtakım kavramları kullanarak güvencesizliği getirip korumayı ortadan kaldıran düzenlemeleri meşrulaştırdılar. Bugün artık kendi içerisinde tutarlı bir sistem hâline dönüştü. İş gücü piyasasında ciddi bir parçalanma, hiyerarşik bir yapılanma, sınıfın parçalanması ve birbirine düşman hâle getirilmesi... İşte araştırmalar gösteriyor. Taşeron işçiler en çok daimi kadrodaki işçiden korkuyor. Patronundan dahi korkmuyor. Bunu bir sistem hâline, istihdam modeli hâline getirdiler.

“Taşeron işçiler en çok daimi kadrodaki işçiden korkuyor. Patronundan dahi korkmuyor.”

Dolayısıyla ucuz işçilik üzerinden rekabet üstünlüğü sağlamaya dönük bir ekonomik model kendi hukukunu işçiliği ucuzlatacak şekilde yaptı. Ve işçiliği ucuzlatabilmek için bireysel iş yasalarındaki standartları işçiler aleyhinde geriye çekti. Kollektif iş hukukunda da bir dizi yasak getirerek; ancak devletin izin verdiği sınırlar içerisinde örgütlenebilen ve o sınırlar içerisinde sendikacılık yapmayı ufkuna alan

bir sendikal yapı çıktı. Ben buna sendikal oligarşi diyorum. Tek tip sendikacılık dayatıldı. İş kolu sendikacılığı.

“Devletin izin verdiği sınırlar içerisinde örgütlenebilen ve o sınırlar içerisinde sendikacılık yapmayı ufkuna alan bir sendikal yapı çıktı”

Yanlış anlaşılmasın, iş kolu sendikacılığını savunuyorum. Ama bizdeki iş kolu sendikacılığı sadece iş kolu esasına göre merkezleştirilmiş bir sendikacılıktır. Üstelik yasa iş kolu sendikacılığını dayatırken toplu pazarlığı iş yerine sıkıştıran bir model ortaya çıkmıştır. İş kolu sendikacılığının olmazsa olmazı olan iş kolunu kapsayan toplu bir pazarlık ya da iş kolunun bütününe kapsayan bir grev kararı bu sistemde öngörülmemiştir. Yani bizdeki iş kolu sendikacılığı da değil. Garip bir yapı. Ve iş kolu esası yasayla dayatıldı. Üstelik bunun dışındaki bir sendikalaşmaya izin verilmedi. İstisnaları olmakla birlikte makbul sendikalar diye adlandırabileceğimiz bir yapı ortaya çıktı. Bu yapının kendisi de işçi hareketini baskılayan mekanizmalardan biri hâline dönüştü.

Dolayısıyla yoksulları ya da işçileri koruyan yasa dönemi neredeyse bir otuz senedir unutuldu. Otuz yıldır çıkarılan her yasada işçilerin hakları geriye giderken sermayenin değişik grupları kendi hukuklarını ve güvencelerini yarattılar. Çarpıcı bir örnektir. Finansal kiralama yani leasing yasası çıktı. Bu yasada parasatan leasing firmaları kendilerini güvenceye almak için finansal kiralama yoluyla alınan bir makineye beş yıl boyunca, işçi alacağı da olsa, icra yoluyla dokunulamaz diye hüküm koydu. Onları icra sürecinde ayırmak zorundalar.

Ama yıllardır işçi alacaklarına dair güvence için 173 sayılı İLO Sözleşmesinin onaylanması da dahil hükümet hiçbir adım atmadı. Üç ayla sınırlı bir ücret güvencesi ve iflas hâlinde işçi alacaklarına öncelik veren bir güvence ile yetinildi. İşçiler esas olarak kaderlerine terk edildi.

Yani bir yandan sermaye korunurken öte yandan işçi haklarına yönelik duyarsızlaşan, işçi haklarını görmezlikten gelen; ancak büyük iş kazaları yapıldığında profesyonel ağıtçılık yapan bir siyasal yapı, bir hukuk ortaya çıktı.

“Ancak büyük iş kazaları yapıldığında profesyonel ağıtçılık yapan bir siyasal yapı, bir hukuk ortaya çıktı.”

Bugün geçerli olan 4857 sayılı iş yasasına gerekçesine bakarsanız referans aldığı şey küresel rekabet ve esneklik. Şöyle söyleniyor “istihdam engel olmayacak kadar koruma, korumaya engel olmayacak kadar esneklik.” Böyle söyleyince hoş bir slogan olarak görülüyor ama hayatın içinde siz korumanın yanına esnekliği koyarsanız elde edeceğiniz koruma sıfır oluyor. Yani çarpmadaki yutan eleman olan “sıfırın” rolü çalışma hayatında esneklik olarak karşımıza çıkıyor. Bunu bizzat devletin yabancı sermayeye yaptığı ülkeye yatırım yapın çağrılarında görüyorsunuz. Diyolar ki “bizim ülkemizde haftalık ortalama çalışma saati 52,2 saattir. Bizim işçilerimiz Avrupa'nın OECD'nin en az izne çıkan işçileridir. Yıllık ortalama 6,6 gündür.” Şimdi sadece buna bakarsanız bile devlet “bizim iş kanunumuzda yer alan işçiyi korumaya yarayan temel emredici düzenlemeler ihlal ediliyor ve ben bunu görmezden geliyorum.” demiş oluyor.

“Korumanın yanına esnekliği koyarsanız elde edeceğiniz koruma sıfır oluyor. Yani çarpmadaki yutan eleman olan “sıfırın” rolü çalışma hayatında esneklik olarak karşımıza çıkıyor.”

Çalışma yaşamını düzenleyen hükümler bir kısmı emredici bir kısmı nispi emredici hükümler vardır. Bunların amacı işçiyi korumaktır. Emredici hükümlerin aksi kararlaştırılmaz. Nispi emredici hükümlerin ise işçi aleyhine aksi kararlaştırılmaz. Şimdi tümüyle söyleyecek olursak çalışma yaşamını düzenleyen hükümler yaşamın içinde uygulanamaz hâle döndürülüyor. Bununla da yetinilmiyor. Yeni çıkarılan yasalarla da bu hükümler pervasızca deliniyor.

Mesela belediyelerin birleştirilmesine dair torba kanun çıkıyor ve bir bakıyorsunuz orada “birleşen belediyedeki toplu iş sözleşmesinin uygulanması kabul eden yani birleşilen belediyedeki encümen onayına tabidir.” yazıyor. Gözlerinize inanamıyorsunuz. Hani toplu sözleşme özerkliği vardı, hani toplu sözleşme temel bir haktı, anayasal güvence altındaydı. Nitekim mesela encümen bu kadar zam size fazla diyor ve toplu sözleşme hükümlerini onaylamıyor. Bu yasayı çıkaranlar da uygulayanlar da çalışma yaşamını düzenleyen temel hükümleri, anayasayı ihlal ediyor muyuz diye düşünmüyorlar bile.

“İşe alım, işten çıkarma ve özlük haklarına yönelik tek yetkili organ PTT AŞ yönetim kuruludur' diyor. Bakın bir sözleşmeden falan da değil yasal düzenlemeden bahsediyoruz.”

Başka bir örnek. PTT AŞ diye bir kanun çıkartıyorlar. Diyorlar ki PTT personelini küresel rekabete uygun bir şekilde istihdam edebilmek için birtakım düzenlemeler getirdik. Bu personele iş yasası uygulanmaz, 657 sayılı devlet memurları yasası uygulanmaz, devlet memurları ya da sözleşmeli personele ilişkin kanun hükmünde kararname uygulanmaz. Peki ne uygulanacak diye bakıyorsunuz. “İşe alım, işten çıkarma ve özlük haklarına yönelik tek yetkili organ PTT AŞ yönetim kuruludur” diyor. Bakın bir sözleşmeden falan da değil yasal düzenlemeden bahsediyoruz.

yenidünya: İş hukuku uzmanlığı ve işçilerin avukatlığını yaparak bir anlamda sendikal hareketin ve emek hareketinin de tam ortasında duruyorsunuz. Bugün işçilerin karşılaştığı en büyük sorunlardan biri olan taşeron çalışma konusunda da çeşitli yazılarınız var. Taşeron çalışmanın gelecekte nasıl şekilleneceğini düşünüyorsunuz?

Murat Özveri: Temel birtakım tercihler değiştirilmediği sürece taşeron yaygınlaşarak devam edecek hatta taşeronu arayacağız. Bu temel tercih de şu, işverene ait bir ifade bu: “işin sevk ve yönetiminde kolaylık maliyette ucuzluk” diyorlar. Çok net bir ifade. Peki tersinden soralım bir de işin sevk ve yönetiminde işveren açısından zorluk çıkartan şey ne? Örgütlülük ve bireysel iş yasaları. Başka bir şey yok ki. Şimdi işveren diyor ki “taşeronlaştırmayla hem örgütlülüğü tasfiye ediyorum, onun baskısından kurtuluyorum hem de bireysel iş yasalarını kafama göre uyguluyorum.”

İlginç bir davayı örnek olarak verebilirim bu konuda. İşveren avukatı diyor ki “ben fason çalışan bir firmayım. Büyük firmalardan belli sürelerde yetiştirmek üzere iş alıyorum. Haftalık 45 saatlik çalışma süresine uyarım işleri yetiştiremem. İş ben den alırlar ve başka bir firmaya verirler. İş yerindeki 300 işçi işsiz kalır. İşçi bu koşullarda çalışacağını biliyordu. Gece yedi buçuk saatten fazla çalışmam demesi sadakatsizliktir ve diğer işçiler için bozgunculuktur.” Aynen böyle diyor. Hatta hukuku bir tarafa bırakarak net yazıyor “bu koşullar içinde iş yasalarının uygulanmasını takdirinize bırakıyorum.” Yerel mahkeme işçi lehine karar veriyor ama Yargıtay bu konuda “işçi fazla çalışmayı kabul etmiştir. (Biz burada fazla çalışmadan değil gece çalışmasından bahsediyoruz. M.Ö.) Do-

layısıyla işten çıkarılabilir.” İşte fason/taşeron çalışmanın bir örneği. Bu arada bu firmaya işi veren büyük firmalar bu sorunla hiç uğraşmıyorlar bile.

“Yargıtay işletmeyi korumak için iş kanunu hükümlerinin uygulanmamasına onay vermiş oluyor.”

Dünyaya bakıyorsunuz aynı eğilim var. IKEA, üretim maliyetlerini düşürmek için İsveç dışına yönelmiş. İsveç’te çalışma süreleri sınırlandırılmış durumda. Polanya’dan başlamış Malezya’ya kadar yayılmış. Açık açık da söylüyor. “Ben burada fazla sürelerde çalıştırmışım, çocuk işçi çalıştırmışım gibi bir derdim yok. Böylece üretim maliyetimi ve üretim çeşitliliğimi arttırıyorum. Küresel pazarda da ucuz ürünle rekabet ediyorum.” Bazı uluslararası kuruluşlar buna karşı kampanya başlatmış ama işte aynı eğilim ortada.

Taşeron aynı zamanda kamuda yandaş sermayeye kaynak aktarmanın önemli bir aracı. Mesela birçok Belediyede özel kalem de dahil bütün işçiler taşeronda. Nerede bu taşeron? Adana’da. Kocaeli’nde temsilcileri bile yok. Ya da Kocaeli Üniversitesi’ndeki güvenlikçilerin bir kısmının taşeronu Trabzon’da bir kısmının Malatya’da. Ne özelliği var bunların? Kim bu insanlar? Yargıtay asıl işini taşerona veremezsin diyor. Yasaya aykırı. Kamu alanındaki sorunları aşmak için özel kanunlar çıkarılıyor. Belediyeler ve hastaneler asıl işlerini taşerona verebilir diyorlar. Sağlık müteahhitliği diye bir şey çıkardılar mesela. Doktor hastaneyle kâr ortaklığı üzerinden anlaşma imzalıyor. Bildiğimiz iş sözleşmesi bu. Ama içinde bir madde var. Bu sözleşmede hastane işveren değildir. Sözleşme iş kanununa tabi değildir.

“Temel tercihleri değiştirebilmenin yolu da bu ve bundan önceki siyasal iktidarlardan medet beklemek değil. Kırk yıllık bir süreçten bahsediyoruz.”

yenidünya: Bir hukukçu olarak belki de yıllardır onlarca taşeron işçi davasına girdiniz. Mevzuatın çektiği sınırlar içerisinde yürütülen taşeronla mücadelenin işçiler için etkin bir koruma sağladığını düşünüyor musunuz? Ya da bu alandaki mevzuatı da

aşarak işçi hareketinin, sendikaların, bu alanda yapabilecek bir şeyleri olduğunu düşünüyor musunuz?

Murat Özveri: Temel tercihler değişmezse taşeronu bırakalım durdurmayı daha kötü çalışma koşulları dayatılacak. Bu temel tercihleri değiştirebilmenin yolu da bu ve bundan önceki siyasal iktidarlardan medet beklemek değil. Kırk yıllık bir süreçten bahsediyoruz. Dolayısıyla güvencesizliğe karşı güvencesizliğin olduğu her yerde herkesin birlikte bir mücadele hattı olması gerekiyor. Bu işin öznesini de artık daimi kadro, taşeron, beyaz yakalı diye falan takmamak lazım. “Güvencesiz” demek lazım. Zaten her bir güvencesiz kendisini güvende hisseden iki üç kişiyi de güvencesizleştiriyor. Bir hata yaparsan sen de en alta inersin diye bir tehdit oluşuyor. Güvencesizlik herkesi etkiliyor.

“Bu işin öznesini de artık daimi kadro, taşeron, beyaz yakalı diye falan takmamak lazım. ‘Güvencesiz’ demek lazım.”

Sendikaların öznesi olan işçiler ise kendilerini var olan sendikalara mahkum etmeden sendikal örgütlülüğü her biçimde hayata geçirmeye çalışmalılar. Gerekirse işyeri sendikası kuracak. Gerekirse bölge sendikaları kuracak. Kocaeli Sendikalar Birliği gibi mesela. Bunlarla ilgili hiçbir yasal düzenleme yok ama uluslararası alanda hepsi hukuki. Anayasa’nın 90. maddesi gereği de Türkiye’de de hukuki. Yasal olmak başka hukuki olmak başka şey.

“Sendikaların ve işçilerin var olan toplu sözleşme sistemini reddetmesi gerekiyor. Zaten bu sisteme göre yetki almak da mümkün olmuyor. Uluslararası hukuka dayanarak yetki taleplerini yürütmesi gerekiyor.”

Sendikaların ve işçilerin var olan toplu sözleşme sistemini reddetmesi gerekiyor. Zaten bu sisteme göre yetki almak da mümkün olmuyor. Uluslararası hukuka dayanarak yetki taleplerini yürütmesi gerekiyor. Şu anki sistemde özel sektörde patrone, kamuda devletten icazet almak gerekiyor. Bu icazet verilmediği takdirde yasal süreçler yıllar sü-

rüyor ve ortada ne bir sendikal örgütlenme ne bir üye kalıyor. Biz buna dikkat çekmek üzere Oyal Zarf Fabrikasında Yasin Ceylan adlı tek üyemizle greve çıktık. Düşünün sendika hukuki tartışmalar sonucunda yetkiyi almış ama patron o sırada işçilerin hepsini atmış.

Tersi örnekler de var. Mesela kuzeyde bir ilçede, adını veremeyelim nazar değmesin, bir süreç yürüyor. Burada ne sendika var ne toplu sözleşme. Ama kurulan bir komite aracılığıyla işçiler patronun karşısına çıkmış. Bütün kasaba da işçilerin arkasında. Dolayısıyla patron komiteyi tanımış ve resmen bir toplu pazarlık yürüyor.

“Bunun ilk işaretini iki dönem önce grup TİS görüşmelerinde Birleşik Metal İş verdi. Var olan yetki, toplu pazarlık ve grev sürecini takmadı. Tam bir serbestlik içinde hareket etti.”

Bunun ilk işaretini iki dönem önce grup TİS görüşmelerinde Birleşik Metal İş verdi. Var olan yetki, toplu pazarlık ve grev sürecini takmadı. Tam bir serbestlik içinde hareket etti. MESS de gafil avlanmış oldu. Ve başarılı oldular. Toplu iş sözleşmelerinde kendilerinin bile beklemediği iyi noktalara vardılar. İşten atılan arkadaşlarının işe geri dönmeleri yönünde yargı kararları aldılar. Sonuçta hukuki bir süreç olmuş oldu ve kimse de başka bir şey demedi. Yargı da buna yaklaştı. Liman İş’in örgütlenme sürecinde olduğu bir iş yerinde henüz yetki süreci ve toplu pazarlık süreci başlamadan işçiler eyleme geçmişler ve Yargıtay uluslararası hukuka referans vererek barışçıl toplu eylemi iş feshi için gerekçe gösteremezsiniz, dedi. Yıllık izinlerle ilgili olarak da benzer kararlar çıktı.

Tüm bunları da gören ve göze alan bir yerden kendi hukukunu alandan üreten bir sendikacılık anlayışı Türkiye’nin geleceğini şekillendirebilecek anlayıştır. Sendikal barajları ve yetki tartışmalarını da bu yönden düşünmek lazım. Biraz 60’ların sendikacılığına dönmek lazım. Hani meşhurdur “yaptığınız yasa dışı” deyince “yasa dışı ama anayasa içi” diyorlar ya işte o anlayışla Anayasa’nın 90. maddesine atf yapmak gerekir.

Yoldaşlarımızı andık

TKP 1920'liler Tarsus-Musalla mezarlığında Ali Kaplan'ın mezarı başında Kasım ayında yitirdikleri yoldaşlarını andılar.

Mersin İl Başkanı Hasan İleri, Mustafa Hayrullahoğlu'nu (Deniz), İsmail Bilen'i, Talip Öztürk'ü, Ali İhsan Özgür'ü, Ali Kaplan'ı, Muhsin Gökhan Kaplan'ı anarak eşitlik, özgürlük ve sosyalizm için verdikleri mücadeleyi yeni nesillerin devraldığını, bu yeni neslin Mayıs-Haziran 2013 Büyük Halk Direnişini gerçekleştirdiğini ve gericilik, vurgunculuk, savaş düzeni olan iktidarı mutlaka defedeceğini anlattı. "Size söz veriyoruz, bu kavga devrime kadar sürecek" diyerek sözlerini bitirdi.

Necati Sevinç, İsmail Bilen'in 73 Atılımı'yla TKP'yi ülkenin en etkin partisi yapmaktaki katkılarını, Mustafa Hayrullahoğlu'nun ser verip sır vermeyen, canı pahasına partisini koruyan yiğitliğini, Talip Öztürk'ün öğretmen hareketindeki, Birlik-Dayanışma hareketindeki emek ve katkılarını, ardından faşistler tarafından katledilmesini, Ali İhsan Özgür'ün yirmi dört yaşındayken büyük fedakârlıkla döneminin bayraklaşan yayınlarından *Savaş Yolu* dergisinin sorumlusu olduğunu, onun da faşistler tarafından katledildiğini anlattı.

"Bugün mezarı başında bulduğumuz Ali Kaplan yoldaşımız da ilk gençliğinden itibaren devrimi aramaya, Türkiye halkının kurtuluşu için kendini feda ederek devrimci mücadeleye katılmaya karar vermişti" diyerek sözlerine devam eden Necati Sevinç şöyle dedi: "TKP'nin Bilen Yoldaş öncülüğündeki 73 Atılımı'nın ilk kadrolarından olan Ali Kaplan, Maden-İş'in 18. bölge temsilcisi olarak İskenderun Demir-

Çelik Fabrikası'nın örgütlenmesine büyük emek harcamıştır.

"12 Eylül faşist darbesi Ali Kaplan'ı 12,5 yıl hapse çarptırıp yine zindana atmıştır. Zindanda yatarken de, çıktıktan sonra da TKP'yi likide etmek, yok etmek isteyen sahte partililere karşı çıkmış, Parti'yi korumuştur.

"Bitirirken, *yenidünya* gazetesinden bir alıntıyla diyorum ki: Sonun başlangıcındayız. Bu kritik dönemde ya AKP topyekûn karşıdevrimi tamamlayacak; ya önceki kuşakların zorlu mücadelelerle elde ettiği Türkiye devriminin kazanımlarını koruyacak olan siyasal toplumsal özneler harekete geçerek AKP'yi durduracak. Ya işbirlikçi kapitalist bir din diktatörlüğü dayatması ülkeyi ve bölgeyi uçuruma itecek; ya işçiler, şehir ve köy emekçileri, aydınlar, kadınlar, gençler, ezilen halklar, alınteriyle geçinen bütün sade insanlar kendi kaderlerini kendi ellerine alarak yeni bir dünyanın kapısını açacak. Ya emperyalizmin ve gericiliğin ayartmalarına kapılarak karşıdevrim saldırısına karşı birleşmekten kaçınacağız; ya sosyalist ve devrimci demokrat güçlerin birliği temelinde ülkenin ve bölgenin dirliğini sağlayacak bütün ulusal demokratik kesimlerin cephesini kuracağız. Ya emperyalizmin hizmetkârı gericiliğe baş egeceğiz; ya birleşik bir halk hareketine dayanan birleşik bir halk hükümetini yaratacağız."

Konuşmanın bitiminden sonra aynı mezarlıkta bulunan, Muhsin Gökhan Kaplan'ın mezarı başına gidilerek 20 yılı bulmayan, mücadeleyle dolu, kısa yaşamı anlatıldı. TUM-İGD'li gençler, Muhsin Gökhan'a "Yolumuz işçi sınıfının yoludur!" diyerek seslendiler.

Anma, TKP Marşının hep birlikte söylenmesiyle son buldu.

Unuttum, adları neydi?

murat nergiz

90'lı yılların ortasında İstiklal caddesinde dizili olan ilerici kültür sanat mekânlarında sıkça kulağınıza değen bir ezgi vardı:

"Gömdüğümüz kitaplar çiçeklenmiş
Örgütlemişler baharı
Karakolların önü lacivert yeşil sarı
Örgütlemişler baharı
Unuttum adlarını neydi
Özenç miydi hıdır mıydı yoksa lale mi
Unuttum adlarını neydi
İlyas mıydı soner miydi yoksa nergis mi
Karanfil mi nuray mıydı yoksa eren mi canım..."

"Örgütlemişler Baharı" isimli şarkı Grup Umuda Ezgi'nin albümünde yer alıyordu.

Kitaplarını, 12 Eylül karanlığına teslim etmemek için toprağa gömenlerin, halkı için toprağa düşenlerin direnç hikâyesinin anlatıldığı şarkı gözaltında kayıpların, işkencelerin kol gezdiği günlerin marşlarından birine dönmüş-tü adeta.

Şarkıya ses veren ise o yıllarda adı yeni yeni duyulan genç bir isimdi: Yavuz Bingöl. Yavuz Bingöl aynı doğrultudaki ezgileriyle emekçi kitlelerin sevgisini kazandı.

Nereden nereye

Gel zaman git zaman, Yavuz Bingöl, Berkin'in annesini meydanlarda yuhalatacak kadar zalimleşen Erdoğan'ı haklı ve mazur gören bir noktaya geldi.

Aslında Yavuz Bingöl yeni adresini çok önceden belli etmişti. Onun adını uzunca bir süredir maço ağa dizilerinin fragmanlarında veya magazin sayfalarında bol bol görüyorduk zaten. Bu kadar ileri gitmesi ise onu sevmeyenler için bile fazla geldi.

Bingöl, bu sözleriyle onu bugüne getiren sanatçı kimliğini yıkarken, gerici ve zorba bir iktidarın "var olmayan" sanatçı imgesini inşa ediyor.

Yolsuzluk toplumu çürütüyor

İçinden geçtiğimiz süreç benzeri durumlara bir süre daha şaşırılmamayı öğrenmemizi gerektiriyor. AKP rejimi toplumu bir bütün olarak yozlaştırıyor. Sadece eğitim, bürokrasi, medya değil, genel olarak toplumsal değerler yozlaşıyor.

Yavuz Bingöl'ün Erdoğan ve Davutoğlu tarafından Türkiye'nin büyük sanatçısı ilan edildiği günlerde Cemaat ve AKP kapışmasının gölgesinde kalan büyük yolsuzluk operasyonunun birinci yılı geride kalıyor. Operasyonun "kardeşler" arasındaki bir iktidar kavgası olduğu tartışmasız olsa da yapılan soruşturmada ortaya çıkan büyük yolsuzluktan kimsenin şüphesi yok.

Dünya tarihine geçecek kolektif bir hırsızlık bütün belgeleriyle ve failleriyle ortadayken aradan geçen bir yılın sonunda bırakın bir yargılamayı "yolsuzluk" kelimesini kullanmak bile neredeyse yasak.

Sarayda soyтары olmak

Yoksulluğun, güvencesizliğin arttığı, diğer yandan yolsuzlukların bu kadar alenileştiği ve kabullenildiği bir dönem olsa olsa toplumsal bir çürüme dönemidir. Toplum kendini zehirleyen ve kangrene dönmüş bu yaradan kurtulamadığı her gün çürüme bütüne yayılıyor. Asıl tehlike de burada.

Yozlaşmanın ve çürümenin hüküm sürdüğü günümüzde yolu mücadeleden geçmeyen, hâlen kişisel istikbalini garantilemeyi düşünen her kim varsa; ister Yavuz Bingöl gibi bir sanatçı, ister bir bilim insanı olsun toptan kirlenecek. Günün 14 saatini cehennem karanlığında bir madende geçiren maden emekçisinin ölümünde suç ortağı olacak.

Dün, bugün veya yarın yeni bir halk baharını örgütlemeye koyulanların adları ve mücadeleleri unutulmayacak, onlar sadece şarkılarda, şiirlerde değil sokaklarda, barikatlarda da olacak. Tıpkı Mehmet, Ethem, Ali İsmail, Medeni, Abdöcan, Ahmet, Hasan ve Berkin gibi.

Peki, halkımız bu karanlığı paçavraya çevirip sarayları, saltanatları dar ettiğinde yavuzların adını kim hatırlayacak?

36 yıllık dava

19-24 Aralık 1978, 111 insanın katledildiği, 1000'in üstünde insanın yaralandığı Maraş katliamıyla tarihin kanlı sayfaları arasında yerini aldı. Katliam işbirlikçi burjuvazi tarafından milliyetçi-ülkücü hareketin taşeronluğu; gerici dinci çevrelerin katılımıyla erkek kadın, çocuk bebek, genç yaşlı ayrımı yapılmadan gerçekleştirildi. 12 Eylül faşist darbesine giden yolda önemli bir dönemeç olarak tezgâhlanan katliamdan sonra, 13 ili kapsayan sıkıyönetim ilan edilerek inisiyatifin yavaş yavaş NATO'cu, Amerikancı generallerin eline geçmesi sağlandı. Maraş katliamından sonra kurulan mahkemeler ancak yüzeysel bir soruşturma yürüttü. Kamuyu tatmin edici cezalar çıkmadı.

Dosyayı ancak halk kapatır

Aradan geçen onlarca yıla ve onlarca hükümete rağmen Maraş Katliamı'nın aydınlatılmaması Türkiye'yi yöneten egemen güçlerin, işbirlikçi burjuvazinin gericiликte, mezhepçilikte, Alevi düşmanlığında birleştiklerinin kanıtı. Görülen o ki Türkiye halkları AKP eliyle azgın bir karşıdevrim saldırısına bürünen bu gerici düzeni üstünden atmadığı takdirde Maraş dosyası kapanmayacak. Dosyayı ancak halk kapatacak.

Aleviler

yine Maraş'ta olacak

Aleviler bu yıl da katledilen yurttaşlarımızı anmak için Maraş yollarında olacak. Alevi Bektaşî Federasyonu ve Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nin yaptığı ortak açıklamada "Bu yıldönümünde tüm emekçileri ve halkımızı, vicdan ve adalet duygusu içinde olan herkesi 21 Aralık Pazar günü Maraş'ta yitirdiğimiz canları anmaya ve yapılacak mitinge katılmaya çağırıyoruz" denildi.

Tecrit sürüyor

F tipi tecrit sistemine karşı çıkan devrimci tutsakların direnişini kırmak üzere "Hayata Dönüş" adıyla başlatılan cezaevi katliamının üzerinden 14 yıl geçti. Aradan geçen zamanda onlarca skandal ve yalan haber ortaya çıkmasına rağmen katliamın sorumluları mahkeme karşısına çıkarılmadı.

Devlet mahkûmlara saldırıyor

19 Aralık gecesi tam 20 hapisanede birden 10 binin üstünde asker ve koluk gücüyle, kepçe ve dozerler kullanılarak başlatılan operasyonda ateşli silahlar ve zehirli gazlarla devlet kendi hapisanelerine saldırmaya başladı. 2'si asker 30'u tutsak 32 kişi öldü. F tipi cezaevlerine karşı yürütülen direniş ve ölüm orucu uzun süre devam etti.

Tecrit sürüyor

Cezaevi katliamından sonra iktidara gelen AKP ise sistemi sorgulamak, sorumluları ortaya çıkarmak bir yana F tipi sistemini kendisine muhalefet eden bütün kesimleri sindirmek için tepe tepe kullanıyor. 12 Eylül'den F tipine devreden cezaevi zulmü şimdi AKP eliyle büyütülüyor.

Roboski kanıyor

28 Aralık 2011 günü Türk Silahlı Kuvvetleri'ne ait savaş uçaklarının yaptığı bombardımanda 35 Kürt köylüsü öldürülmüş, olay tarihe Roboski Katliamı olarak geçmişti.

Olay ortaya çıkınca hükümet tarafından yapılan ilk açıklamalarda yaşananın bir operasyon kazası olduğu, köylülerin teröristlerin kullandığı yollardan geçtiği söylendi. Ve ne hükümet yetkilileri, ne de Genelkurmay Başkanlığı ateş açma emrini kimin verdiğini açıklamıyordu.

Çözüm umudu

daha mı ağır basıyor?

Önümüzdeki 28 Aralık, katliamın üçüncü yılı oluyor ve henüz hiçbir sorumlu yargı önüne çıkarılmadı. Roboski'de yaşananlara yönelik hassasiyet de giderek sönmeye başladı. Hükümet ile yürütülen çözüm süreci görüşmelerinde dahi konu gündeme gelmez oldu. Roboski/Uludere'de yaşananlar acılarıyla dolu Kürt halkının tarihinde acıyla hatırlanan katliamlar listesinde yerini aldı.

Madenciler ölüm ve işsizlikle boğuşuyor

Soma faciasının yaralarını daha saramamışken üstüne bir de Ermenek geldi. Bütün bunlar yetmezmiş gibi bir de facianın yaşandığı Madeni İşleten Soma AŞ 1 Aralık itibarıyla 2 bin 821 işçiyi işten attı. Böylece faciadan ölmeden kurtulan madenciler işten atılmış oldu.

Madenleri güvenli çalıştırmak mümkün

Zaten biliyorduk ama acı bir şekilde gördük. Yeni işçi ölümleri olmasın diye madenlerde hiçbir düzenleme yapılmamış. Temel olarak Soma'dan önce nasıl üretim yapılıyorsa Soma'dan sonra da aynı şekilde üretim yapılıyor madenlerde. Ermenek de bunlardan biriydi.

Oysa uzmanlar ve iş kolunda örgütlenen sendikalar geçen altı ayda madenlerin güvenlik açısından yeterli düzeye getirilebileceğini söylüyor.

Binanı sat. Maaşları öde!

Madeni çalıştırmadığı için işçilere altı aydır zararına maaş ödediğini ve bu yüzden işçileri işten çıkardığını açıklayan Soma AŞ tam bir arsızlık örneği veriyor.

Kazadan sonra işçilere ve ailelerine sahip çıkacaklarına dair hem hükümet, hem de holding yönetimi söz üstüne söz verdiler. Şimdi zarar ediyoruz diye işçilere maaş ödemeyi durdurdular ve karda kışta insanları açlığa mahkûm

ettiler. Ama İstanbul'un göbeğinde ölen işçiler de dahil yanlarında çalıştırdıkları madencilerin alinteriyle diktikleri gökdelen hâlâ yerinde duruyor.

İşçileri işten atacağına zaten onların olan o binayı sat ve parasını işçilere iade et!

Bir de öldü denilmeden öldürülenler var

Ermenek'te yaşanan madenci katliamında ölen işçilerin hepsine ancak 38 gün sonra ulaşılabildi. 4 Aralık Dünya Madenciler Günü'nde kömür işletmeleri, taşeron firma ve en başında vurguncu, talancı AKP hükümetinin olduğu sorumlular tarafından ölüme gönderilen madencilerimizin hepsinin cansız bedenine ulaşılmış oldu.

AKP büyük bir ustalıkla ilk andan itibaren büyük ihtimalle öldükleri belli olan işçilerin ölümlerinin yaratacağı tepkiyi, "mahsur kaldılar" masalıyla yatıştırdı. Madencilerin öldüğünü söylemeden hepsini öldürmüştü.

Ermenek faciasından sonra şirket yetkilileri hakkında "Bilinçli taksirle birden fazla kişinin ölümüne sebebiyet vermek" suçlamasıyla dava açıldı. Aralarında madeni işleten firmaların sahiplerinin de bulunduğu beş kişi tutuklandı. Kazaya sebebiyet veren sistemin ve ihmallerin sorumlusu yetkililer hakkında herhangi bir soruşturma yok.

Madenler kamulaştırılmalı

Kâr hırsıyla hareket eden maden patronları iş güvenliğini bir türlü sağlamıyor.

Hatta Soma'dan sonra çıkarılan yasa maliyetleri arttırıyor diye madenleri işleten firmalar üretimi durdurmuştu. Hükümet hemen harekete geçerek patronların şantajı karşısında geri adım atmıştı. Aslında hükümete nasıl geri adım atılacağını kömür madeni patronları gösteriyor.

Bütün halkın talebi olan madenlerin kamulaştırılması ve işçi sağlığı önlemlerinin bir an önce alınması için işçiler de üretimi durdurma seçeneğine başvurmalı.

Kadınlar savaşı ve şiddetsiz bir dünya için yürüdü

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele ve Uluslararası Dayanışma Günü nedeniyle bu yıl Ankara'da merkezî miting gerçekleştirildi.

Savaşa, IŞİD vahşetine, erkek egemenliğine, kadın katliamlarına ve nefret cinayetlerine karşı dikkat çekmek için KESK, birçok kadın örgütünün de içinde olduğu Ankara Kadın Platformu ile bir araya geldi. Türkiye'nin dört bir yanından

gelen kadınlar, 22 Kasım'da Sıhhiye'de buluşup coşku ve sloganlar eşliğinde Kolej meydanına yürüdü.

Yürüyüş esnasında sık sık, "Kadınlar savaş istemiyor", "Erkek adalet değil, gerçek adalet", "Jin, jıyan, azadi", "Kadınlar yürüyor, sistem çürüyor", "Cinsel, ulusal, sınıfsal, sömürüye son", "Esnek, güvencesiz çalışmaya hayır", "Kadın katliamına son", "Kobanê'de direnen kadınlara bin selam", "Kadın işçi kıyımına son", "Yaşasın kadın dayanışması", "Kadınlar örgütlü, daha güçlü" sloganları atıldı.

Yoğun güvenlik önlemlerinin alındığı eylemde, çatılardaki özel harekât polisleri dikkatten kaçmadı.

Konuşmalarda kadına yönelik şiddetin arttığına, yaygınlaştığına ve sistemli hâle getirilmeye çalışıldığına değinildi. Ayrıca dünyanın her yerinde kadına yönelik şiddete karşı mücadeleyi yükseltmenin önemli olduğu vurgulandı.

Miting konser ve halaylarla son buldu.

"Çözüm süreci"nde yeni evre

40 gün sonra gelen ziyarette Öcalan'dan çarpıcı açıklamalar

6-8 Ekim 2014 tarihlerinde yaşanan ve ülke genelinde 40 kişinin yaşamına mal olan Kobanê protestolarından sonra askıya alınan İmralı görüşmeleri yeniden başladı. 29 Kasım'da PKK lideri Abdullah Öcalan'la, tutuklu bulunduğu İmralı Adası'nda görüşme gerçekleştiren HDP heyeti, adada yapılan görüşmenin içeriğine ilişkin yazılı açıklama yaptı. 40 günlük aradan sonra yapılan görüşme sonrasında gelen açıklama son derece çarpıcı bir içeriğe sahip.

masının ön şart olduğunu belirten Öcalan, bu kararlılıkla yürünmesi hâlinde 4-5 ay içinde çözümün sağlanabileceğini söylüyor. Öte yandan Öcalan daha önceki süreçlerde gerekli yasal zemin sağlanmadan yaptığı Habur ve sınır dışına çekilme çağrıları için 'özeleştirir' veriyor.

Öcalan'ın açıklamalarında hükümete yönelik bir başka nokta da dikkat çekici. Öcalan heyetle yaptığı görüşmede önerilerinin ciddiye alınmaması durumunda 'bölgesel kaosun derinleşebileceği ve darbe mekaniğinin sonuç alabileceği'ni söylüyor. Boşlukları giderilmiş müzakerelere geçilmesi durumunda 'tahkim edilmiş bir ateşkes' ve bu ateşkesi denetleyecek bir 'İzleme Kurulu' oluşmasını ise mümkün görüyor.

Kobanê düğümü

İmralı'da tüm bu gelişmeler yaşanırken hareketin askerî merkezi konumunda olan Kandil'dense süreçle ilgili daha mesafeli açıklamalar gelmeye devam ediyor. Türkiye'nin IŞİD'e aktif destek vermeye devam etmesi durumunda gerçek bir barışın mümkün olmayacağını söyleyen Kandil'deki isimler bu koşullarda mutlak barış ortamının çok zor olduğunu vurguluyorlar ve son dönemde bazı HDP'li yöneticilerin kısa sürede silahsızlanma olabileceği şeklindeki beyanlarını da eleştiriyorlar.

Bu koşullar altında Kobanê başta olmak üzere bölgedeki gelişmelerin seyri değişmedikçe Kürt sorununun tek başına çözülemeyeceği bir kez daha ortaya çıkıyor. Öte yandan AKP'nin tıpkı son iki seçim öncesi olduğu gibi yaklaşan parlamento seçimleri öncesinde de ufak tefek vaatlerle Kürt hareketini oyalama taktiğine devam ettiği de açık bir şekilde görülüyor.

Taslak'ta mutabakat var

HDP yöneticilerinin, Türk hükümetinin Kobanê'de IŞİD'i desteklediğini açıkladıkları günlerde gerçekleşen açıklama, AKP'nin çözüm süreci olarak adlandırdığı sürecin nasıl işleyeceğine ve Öcalan'ın devletle yaptığı müzakereye ilişkin çarpıcı detaylarla dolu. Buna göre; Öcalan'ın uzunca bir süredir üzerinde çalıştığı 'Barış ve Demokratik Müzakere Süreci Taslağı' üzerinde, devlet heyetiyle, 'müzakere yürütülebilecek bir çerçeve' olduğu konusunda mutabık kaldığı ifade ediliyor. Öcalan'ın daha önce olduğundan daha fazla olarak sürecin parlamento onayından geçerek yasal zemin kazanmasının önemli olduğunu söylediği vurgulanıyor.

Öcalan'dan özeleştirir

Açıklamaya göre sürecin kararlılıkla yürütülmesi için yasal zemin yaratıl-

Büyük Alevi protestosu

AKP'nin laikliği toptan kazıma ve bütün toplumu Nakşibendi mezhebi çizgisinde yeniden dizayn etme çalışmalarının tedirgin ettiği kesimlerin başında Aleviler geliyor.

En son 19. Eğitim Şûrası ise bardağı taşıran son damla oldu. Şûrada alınan zorunlu din derslerinin birinci sınıflara ve hatta anaokulu düzeyine kadar indirilmesi ve Osmanlıca tartışmaları ciddi bir tedirginlik

yaratıyor. Kaldı ki Alevilik konusunun içeriğinin genişletilmesi için verilen öneri de reddedilmiş durumda. Ve bütün bunlar Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi AİHM'in "zorunlu din dersi ayrımcı bir uygulamadır" kararının hemen üstüne geliyor.

AKP'nin laiklik karşıtı gerici uygulamalarını protesto etmeye hazırlanan Alevi örgütleri, 8 Şubat 2015 gününe büyük bir miting planlıyorlar. Hedef 1 milyon katılım. Bununla da yetinilmeyecek ve 9 Şubat'tan itibaren bir hafta boyunca okulları boykot çalışması başlatılacak. Alevi örgütleri öğrencilere, velilere ve öğretmenlere boykot çağrısı yapıyor.

Savunma değil, saldırı

Mayıs Haziran Büyük Halk Direnişi'nin önemli ayağı olan 1 Mayıs 2013 eylemi sırasında polisin orantısız vahşi saldırısı sonucu yaralanan onlarca yurttaştan biri olan Dilan Alp, biber gazı fişegi ile kafasından yara almıştı. Günlerce komada kalan Dilan ve arkadaşları dönemin valisi tarafından marjinal ilan edilmiş ve haklarında dava açılmıştı. Suçlamaya temel oluşturan Dilan'ın elindeki şişe molotof değil, biber gazına karşı kullanılan sirkeli su çıkınca haklarında takipsizlik kararı verilmişti.

Dilan'ın avukatı Gülizar Tuncer İstanbul Valiliği aleyhine tazminat davası açtı.

Valilik davaya daha önceki iddialarına dayalı bir savunma gönderdi. Yasal bir dergi olan "Söz" yasadışı gösterildi ve Dilan'ın terör örgütlerince sahiplenildiği belirtildi. Valilik hızını alamayarak Dilan'ın değil, polisin saldırıya uğradığını öne sürdü.

Saldırı toplumsal muhalefetin tamamına

Yasal eylemlerin, barışçıl gösterilerin polis terörüyle nerelere geldiğini artık hepimiz biliyoruz. Valilik Dilan'a destek olan tüm toplum kesimlerini de terörist ilan ediyor. Bu savunma aslında bir saldırı olarak sadece Dilan'a değil, toplumsal muhalefetin tamamına yapıyor.

19. Milli Eğitim Şûrası “Avcı” ile kapandı, ya sonra?

Milli Eğitim Bakanlığı tarafından eğitimciler ve eğitim ile ilgili kesimlerin temsilcilerinin katılımıyla toplanan 19. Milli Eğitim Şûrası Antalya’da 179 adet tavsiye kararın alınması ile tamamlandı.

Şûra’da alınan kararlar dışında, toplantının basına kapatılması, toplantıyı terk eden temsilciler ve görüşmeler sırasında yaşanan sesli uğultular medyada yankılanan konu başlıklarıydı.

Öğretim programları ve haftalık ders çizelgeleri, öğretmen ve eğitim yöneticilerinin niteliğinin artırılması ile okul güvenliği başlıklarında görüşülen tavsiye kararlar, birçok platformda tepki görürken Eğitim Sen Genel Başkanı Kamuran Karaca tavsiye kararlar sonrası şu açıklamayı yaptı: “Siyasi müdahalelerin gölgesinde olan toplantılardı. Cumhurbaşkanı’nın verdiği mesajlar üzerinden Eğitim-Bir-Sen, siyaseten toplumu dizayn etmek, toplumu yeniden şekillendirmeye ilgili önerilerle geldi. Din derslerinin ilkokulun tüm kademelerine yayılması, anaokuluna değerler eğitimi gibi uygulamalar genel kuruldan geçti. Yani dini ağırlıklı bilgilerin anaokulundan itibaren verilmesi hedefleri açıktı. Burada siyaseten yeni bir toplum modeli yaratmayla ilgili Cumhurbaşkanı açıklama yapmıştı. Eğitim-Bir-Sen de önerileriyle bu açıklamanın altını doldurdu. Eğitimin kalıcı sorunlarıyla ilgili bir şûra olmadı. MEB’e bir misyon biçilmiş. 4+4+4’te de benzer bir durum olmuştu. O da tavsiye kararıydı ama uygulanmıştı. Bakan bey, Eğitim-Bir-Sen’den gelen önerileri reddeden yerden bakmadı, sadece ‘yumuşatma’ tavrı içindeydi. Bu tavrı da yadırgadık. Alevilikle ilgili konulara karşı da çok katı bir tutum vardı.”

Akıl tutulması ve benlik depremi
Şimdi gelin hep birlikte birkaç kararı inceleyelim ve tehlikenin ne boyutta olduğunu görmeye çalışalım.

“İlkokul 1, 2 ve 3. sınıflara da Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersinin konulması. İlkokul 1, 2 ve 3. sınıflar için hazırlanacak olan Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersi öğretim programlarında çoğulcu anlayışa yer verilmesi”

Yüzde 99’unun ‘nüfus cüzdanı’ Müslümanı olduğu bir toplumda 11 yaşında gelişmeye başlayan soyut düşünce kavramının¹, 6-9 yaş arası çocuklara din dersi aracılığıyla ilk kez aktarılması, çarpık fikirlerin tohumlarını beslemekten ve desteklemekten başka bir şeye yaramayacaktır.

Müslümanlığın tüm gerekliliklerinin yerine getirildiği bir yaşam tarzında hırsızlığın yer almaması gerekirken 2008’den 2013’e yüzde 63 artış ile 447 bin hırsızlık vakası (kul hakkı en büyük günahdır!) görülmesi galiba bazı şeylerin doğru ‘anlaşamadığını’ çok net gözler önüne seriyor. Ek olarak bu durum farklı dine mensup veya dini tercihi olmayan çocukların okulla ilk tanışma döneminde, (din dersi almama hakkı olsa bile) ilk kez girdiği bir çevrede ayrışmasına neden olacak, kutuplaşmayı besleyecektir.

“Kutlu Doğum Haftası, Muharrem Ayı ve Aşure Gününün Belirli Gün ve Haftalar kapsamına alınması”

İlk olarak 1989 yılında Nur Cemaati girişimi ile Türkiye Diyanet Vakfı tarafından başlatılan Kutlu Doğum Haftası ile yeteri kadar inanç özgürlüğü ihlali yapılmadığı düşünülmüş olacak ki bu ve benzeri günler okullarda da ayrıca kutlanacakmış. Hangi inancın aşuresini yiyeceğimizi bilmediğimiz bir dönemde, bu haftalar çocuklarımızı hangi hikâyeye inanılması gerektiği konusunda kavga edecekleri bir neden daha vermekten başka ne işe yarayacak?

Parmak gökyüzünü gösterirken sadece aptallar parmağa bakar²

“Liselerde Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersinin 2 saate çıkarılması”

Kod ile http://ttkb.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/2014_08/28123606_ozeltemelise_haftalik.pdf adresinden genel lise haftalık ders çizelgesine ulaşabilirsiniz.

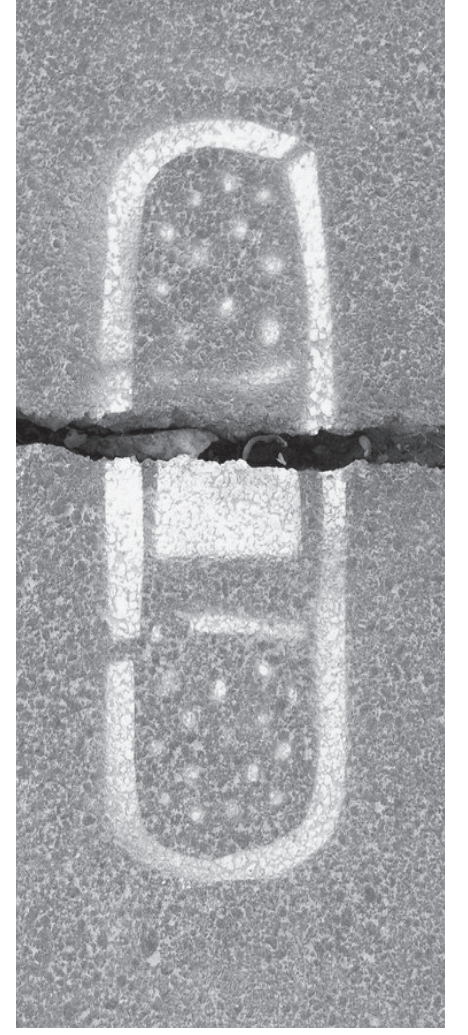
Genel lise haftalık ders çizelgesine baktığımızda din dersinin pek çok temel bilim dersinden daha ağırlıklı olduğunu görebiliyoruz.

“Osmanlı Türkçesi dersinin sosyal bilimler lisesinde olduğu gibi, Anadolu imam hatip lisesinde de zorunlu ders olarak, diğer ortaöğretim kurumlarında ise seçmeli ders olarak okutulması”

Osmanlıca noktasında geri adım atıldığı görülüyor, sadece bir sonraki dönem için taviz verilmiş bir karar olarak değerlendirebiliriz. Yine de Türkiye’de konuşulan Türkçe dışında 36 dil varken³ sadece Osmanlı saraylarında kullanılan bir dilin hayatımıza sokulmaya çalışılması saltanat özentiğinin ve Osmanlı’nın rol model olarak alındığının yüzümüze haykırılmasından başka bir şey değildir.

“Anadolu Otelcilik ve Turizm Meslek Liselerinin öğretim programları ve ders çizelgelerinden "Alkollü İçki ve Kokteyl Hazırlama" dersinin kaldırılması; Anadolu Otelcilik ve Turizm Meslek Liselerinde 10. sınıftan itibaren staj amacıyla tesis ve kurumlara gönderilen öğrencilerin alkollü içki servisi yapılan ya da alkollü içecek hazırlanan bölümlerde staj faaliyetlerinin kaldırılması”

Bu konuda ise Eğitim-İş Sendikası temsilcisi genel eğitim sekreteri Önder Yılmaz’ın sözlerine kulak vermemiz konunun üzerine düşünmeye başlamamız için yeterli olacak: “Orada çocuklara alkol içme dersi verilmiyor. Çalışacakları iş kolunda bu konuyla ilgili ne yapmaları gerektiği öğretiliyor. Bütün meslek liselerinde böyledir. Yani sağlık lisesinde ‘bu bize zararlıdır’ diye bir şey olabilir mi? O zaman bir hemşire erkek hastaya da bakmayacak bir müddet sonra. Buradaki temel sıkıntı, bu öneriyi getiren arkadaşlar Anayasa’nın belirli maddelerine sığınarak bu çocukların bu konudaki mağduriyeti, alkolle ilişkilendirilmesinden bahsediyorlar. Açık liseler getirildi, çocuklar ucuz işgücü olarak piyasalara sürülüyor, buna herhangi bir şekilde karşı çıkmıyorlar. Özel okullarda öğrenci başına 3 bin lira yardım yapıyor devlet okullarındaki fakir çocuklardan para topluyorlar, buna karşı çıkmıyorlar. Bu biraz popülist demagojik bir yaklaşım ama iki oy farkla reddedildi.”

Beni benden koru!

“Okul giriş-çıkışları ve çevresinin güvenliği için, okul giriş-çıkış noktalarının sayısı sınırlandırılmalı, okul içi ve çevresinde denetimi arttıracak önlemler alınmalı (ziyaretçi kartı, kamera, duman sensörü, metal dedektör vb.) ve öğrencilerin okula istenmeyen araç-gereç ve suç aleti getirmelerini önlemek için denetimler yapılmalıdır.”

Kırmızı başlıklı kız ve kurt hikâyesini hatırlayalım bir kere daha; ‘Büyükanne gözlerin neden bu kadar büyük? Seni daha iyi görebilmek için. Kulakların neden bu kadar büyük? Seni daha iyi duymak için. Peki, ağzın neden bu kadar büyük? Seni daha iyi yiyebilmek için!’

Özetlemek gerekirse giderek artan gerici ve ayrımcı düşünce yapısının yerleşmesinin sağlanması için bugüne kadar yapılan çalışmalara ek olarak önemli bir adımın daha atılmasına tanıklık ediyoruz. Tavsiye niteliğinde yer alan diğer kararları incelersek, çok iyi kararların da olduğunu söylememiz yanlış olmaz. Ancak tavsiye kararların sadece yüzde 2’sinin uygulandığını düşünürsek, bizim payımıza hangi yüzdenin düşeceğini kestirmek çok zor değil.

Dua et Mehmet dua et
Hakan sakalını sıvazla
Ayşegül takiye yap
Şükret Yasemin şükret

1- Piaget’in Bilişsel Gelişim Kuramı

2- Amélie, 2001 yapımı Fransız filminden alınmıştır.

3- <http://www.ethnologue.com/country/TR/languages> sitesinden alınmıştır.

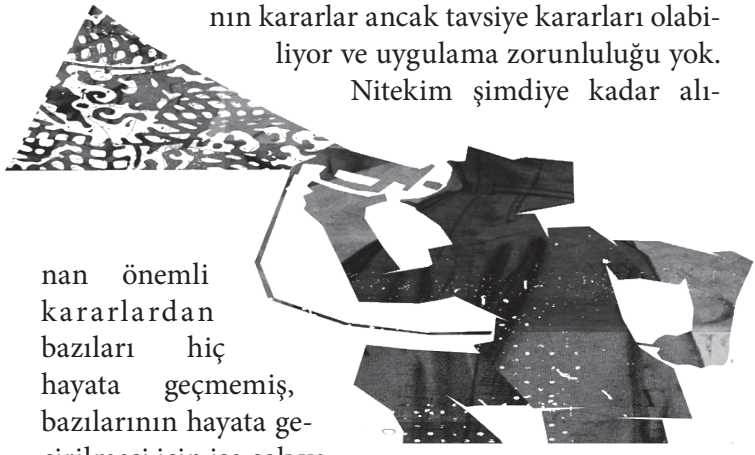
Halk düşmanı zihniyet

Tayyip Erdoğan'ın açılış konuşmasını yaptığı 19. Milli Eğitim Şurası tam bir gerici saldırganlığa dönüştü. Karşı devrimci saldırının işaret fişeğini bu aralar kendini iyice halife-sultan havasına kaptıran Tayyip, bizzat kendi ateşledi.

Erdoğan açılış konuşmasında "Bizim bazı sıkıntılarımız var hâlâ. Bu sıkıntıları anaokulundan başlayarak bir hayat tarzı sunarak yeneceğiz" diyerek şûranın "yeni nesil dizaynı" çalışmalarının programını hazırlayacağını ilan etmiş oldu. Hakikaten de Şûra'da alınan tavsiye kararlarına bakılırsa AKP'nin laiklikten geriye ne kaldıysa onu da temizlemek ve bizi Orta Çağ'ın dinci despot yönetimlerine döndürmek konusunda ne kadar ısrarcı olduğu anlaşılıyor.

Şûra değil, tiyatro

Milli Eğitim Bakanlığı'nın en yüksek danışma organı konumunda olan Milli Eğitim Şûrası'nda alınan kararlar ancak tavsiye kararları olabiliyor ve uygulama zorunluluğu yok. Nitekim şimdye kadar al-

nan önemli kararlardan bazıları hiç hayata geçmemiş, bazılarının hayata geçirilmesi için ise çok yavaş davranılmış.

Ama AKP devletin bütün kademelerini ele geçirdikten sonra Milli Eğitim Şurası'nı bir başka şekilde kullanmaya başladı. Kendi yandaş sendikası olan Eğitim Bir Sen'i en büyük sendika pozisyonuna getiren iktidar, eğitim sisteminde yapacakları bütün düzenlemeleri bu sendikanın önerisi olarak hayata geçirdi.

19. Milli Eğitim Şûrası'nda da katılanlar arasında çoğunluğu oluşturan Eğitim Bir Sen tek başına bütün tartışmalı kararların oy çokluğuyla geçmesini sağladı.

Mesele Osmanlıca değil

En çok tartışılan konu Osmanlıca'nın zorunlu ders olması olsa da kararlar daha köklü gerici hedeflerle dolu. İlköğretimin birinci kademesindeki zorunlu din derslerinin ilk üç sınıfa indirilmesi, anaokulunda manevi değerler derslerinin konulması ve içine Allah sevgisi gibi konular konularak dersin fiilen din dersine döndürülmesi, din derslerindeki Alevilik konusunun genişletilmesine yönelik önerilerin reddedilmesi gibi kararlar saldırının büyüklüğünü gözler önüne seriyor.

Ortaçağ kafasındalar

Niyetleri ortada. Ortaçağ karanlığına dönmek. Bunu açık açık da söylüyorlar. Kukla başbakan Davutoğlu, Kılıçdaroğlu'nun "Bizi Orta Çağ karanlığına döndürmek istiyorlar" çıkışına verdiği cevapta "Bizim tarihimizde Orta Çağ karanlığı yoktur. Batı'da vardır. Orta Çağ insanlığın aydınlatıldığı çağdır. Bizim için asrı saadettir. Biraz modern olsunlar 19. yüzyıl Fransız çukurlarında kalmasınlar" diyerek nasıl bir gerici zihniyete sahip olduğunu ortaya koydu.

Oysa o dönem için bütün insanlık açısından birçok ortak payda da karanlık bir dönemdi. Doğu toplumlarında da Batı toplumlarında da dönemlerinden oldukça ileri düşüncelere sahip olan düşünürler, alimler vardı elbet. Ama bütün dünya için kölelik, kadın hakları, çocuk hakları, toplumsal yaşamın bilime göre değil dine göre temellendirilmesi, farklı inanç ve mezheplerin eşitliği ve hepsinden önemlisi halkın kendi kendini yönetebilmesi açısından büyük bir karanlık vardı. Yönetme meşruiyeti ya dinden ya da soydan geliyordu. İşte AKP'nin ip ucunu verdiği yeni "asrı saadet dönemi."

Bu omuzlar bu yükü taşır mı?

ersu eren

Habere ulaşmanın bayiye gidip gazete satın almaya ya da babalarımızın deyimiyle "ajansların" başlamasına bağlı olduğu dönemlerde biz çocukluk. Aradan geçen yıllarda önce habere ulaşmak kolaylaştı, sonra her şey haber oldu, en sonunda ise haberin kendisi kolay bir şey hâline geldi. Şaşkınlık. Şaşkınlığımız her yandan haber yağmasından dolayı değil. Okuduğumuz, duyduğumuz, izlediğimiz her haberin eskiden olsa şakadır deyip boş verebileceğimiz kadar acı bir gerçeklikte yer almasından dolayı şaşkınlık. Ve bu gerçeklik bizi korkutmuyor da değil. Belki de bundandır ortalama bir gencin haber gördüğünde koşarak kaçması.

Osmanlıca'ya karşı

Esperanto'yu gençliğin dili yapalım

Tarihle ilgilenenlerimiz Osmanlı Arşivi'nden bir belgenin fotokopisine ulaşmaya çalışmanın ne kadar zor olduğunu bilirken "Tarihimizi öğrenemiyoruz" savunusu altında Osmanlıca dersinin ortaöğretimde zorunlu! hâle getirileceği haberiyle sarsıldık geçen hafta. Daha birinci şoku atlamamıştık ki Osmanlı Arşivi'ne ulaşmanın neden zor olduğunu basında çıkan haberlerden öğrendik. Arşivi su basmış, arşiv binasının duvarlarından sular sızmış, rutubet belgelerin içine içine işlemiş. Tarihî belgeleri yok et, araştırmak isteyenlerden uzak tut sonra bunları yaptığını unut ve gençliğim tarihini öğrenemiyor diyerek Osmanlıca'yı zorunlu ders ilan et. Bu haberleri derleyip toplayıp Zaytung'a koysanız 1000 paylaşım, 8000 bin beğeni garantisi var.

Bize yalanlarla Osmanlıca'nın dayatılmasına karşı bir önerim var: Gelin hep birlikte Esperanto öğrenelim. Zamenhof'un 1887 yılında yarattığı bu yapay dil, bugün dayanışmanın dili olarak iki milyon konuşanı varlığını sürdürüyor. Öğrenilmesi en kolay dillerden biri olması bir avantajken dünyanın dört bir yanında kapıları birbirlerine açık kocaman bir aile olan Esperantistlerin arasına katılmak da cabası. Nasıl öğrenirim diye soranlara lernu.com ve Bekir Karayel'in hazırladığı Esperanto-Türkçe sözlüğün yanı sıra binlerce gönüllü de yardımcı olacaktır.

İlim derken bilimi unutan rektöre, dekana, cümlesine rağmen

Türk Dil Kurumu Sözlüğü'ne göre ilim ve bilim aynı anlama geliyor. Ama on iki yıllık hastalık döneminde bilim kelimesi bazılarında gıcık yapıyor olsa gerek ki öksürürken b harfini unutup ilim demeye başladılar. Sadece ilim deseler yine iyi, aynı anlama geliyor nasılsa diyip göz yumarız. Ama bir de bilimi, bilim yuvalarından atıp tüccar mantığıyla okulları işletmeye başladılar.

Çorum'da Uğurludağ Ortaokulu'nda öğrenciler içeride dersteysen AKP Çorum-Uğurludağ İlçe Kongresi gerçekleştirildi! İlçede başka yer yok muydu, ilk akla gelen soruyken

kongrenin yapılmasına onay veren okul yönetiminin mantığına akıl sormuyor. Bize okullarda siyaset olmaz diyenlerin bu hâline gülsek mi? Liselerde, üniversitelerde hakkımızı ararken bize açılan soruşturmalarda "Gülmek devrimci bir eylemdir" diyerek gülmemiz boşa değilmiş, güleriz ağlanacak hâlimize.

Kongrenin haberi eskmeden "zina yeniden suç olsun" diyenler, doçentlik tezinde intihal yapanlar yani ilim diyen tüccarlar üniversitelerimize rektör olarak atandı. Bundan sonra tez verirken bizim de intihal yapmamızı beklerler mi? Biyoloji laboratuvar çalışmalarını şeriat hükümleri eşliğinde mi yapacağız? Biz uluslararası denklik beklerken verecekleri tek denklik kendi siğ mantıklarıyla "köpeğe, domuza, kadına" denk demek olur ancak yeni rektörlerimizin! O zaman da kadın öğrenciler "ayağını denk almanın" nasıl bir şey olduğunu gösterir kendilerine. Karşılıklı bir eğitim işte!

Bizim çözümümüz de işte tam bu noktada başlıyor. Karşılıklı eğitim! Onların "Nasıl kötü olunur?"un cevabından başka bize öğretecekleri bir şey yok. Biz ise o sorunun cevabını her gün onlara baktığımızda zaten görüyoruz. O yüzden biz bir şeyler öğreteceğiz. Üstelik ilim derken bilimi unutan rektöre, dekana, cümlesine rağmen; biz bilim yapacağız. Okullarımızı betonarme hapisanelere çevirenlere rağmen; biz kendi kırmızı sardunya bahçelerimizi öreceğiz. Kapıdan çıkışa kadar üstümüze çöken baskılarına gençlik umuduyla karşı duracağız. Belki de bizi anlamadıklarında, kelime anlamı umut olan Esperanto'yla yanıt vereceğiz. En iyi bildiğimiz şey direnmek, bunu ne kadar iyi bildiğimizi öğretmekten başka bir yol kalmıyor bize.

Berkin'in ağabeyleri, kardeşleri: Alexis, Michael

Ülkede haberler gençlerin üstüne üstüne gelirken bizi tebessüm sevk eden bir haber az uzaktan, Yunanistan'dan geliyor. Yunanistan'da Alexis'in ölüm yıldönümünde gerçekleştirilen eylemlerde Yunanistan gençliği Alexis'in yanında Berkin Elvan'ın resimlerini de taşıdı. Yunanistan gençliğinin sloganlarında "Kardeşimsin Berkin" sözü bize dayanışmanın, dostluğun genç işi rüzgârlarını taşıdı. Biz dayanışmayı iyi biliriz, biz! Yunanistan'da katledilen Alexis Berkin'in kardeşi, Amerika'da katledilen siyahi genç Michael ağabeyidir. Berkin'in ağabeyleri, kardeşleri tüm dünya gençliği, biziz.

Dört bir yandan haberler üzerimize yağarken insan bir an durup, sormak istiyor: Bu genç omuzlar, bu yükü taşır mı? Sorunun cevabını Antakya'dan İstanbul'a, İstanbul'dan Yunanistan'a, Yunanistan'dan Amerika'ya tüm dünya gençliğiyle, en yaratıcı "Evet"lerle donatarak vermek, bu trajikomediye kahkahalarla yenmek bize düşüyor.

GEÇ-ME-YEN

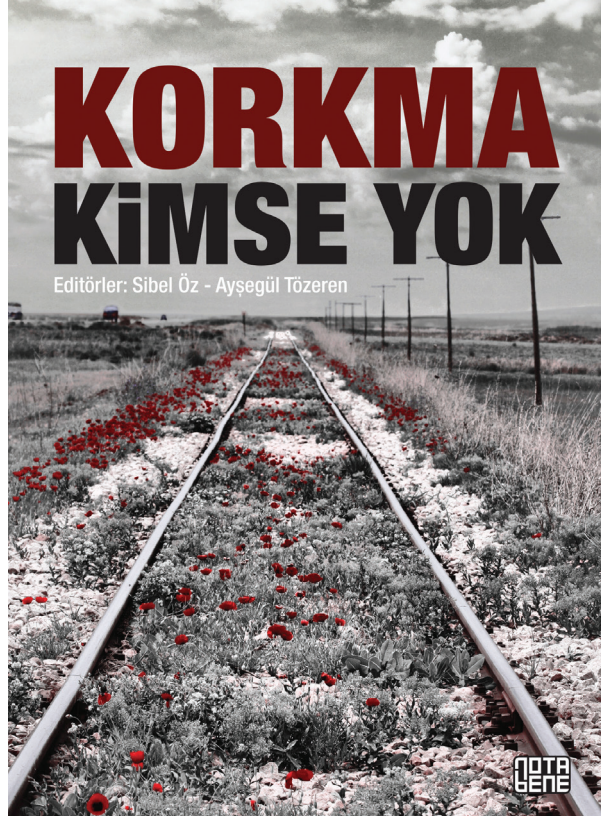
Dün, dün de kalmıyor her zaman, geçmişe mazi denmiyor. Zaman her zaman yaraları sarmıyor. 19 Aralık 2000 tarihinde 20 cezaevine birden yapılan ve adına trajik bir şekilde Hayata Dönüş adı verilen operasyonun üzerinden tam on beş yıl geçti. O gün 32 kişi yaşamını yitirdi! Yüzlerce insan yaralandı.

Katliamın yıldönümünde geçmiş yıllarda olduğu gibi toplumun 'hatırlayan' azınlık bir kesimi anmalarla, eylemlerle, çeşitli etkinliklerle katliamı lanetleyecek. Toplumun çoğunluğu oluşturan geri kalanı ise on beş yıl önce o gün ne yaşadığını bugüne dek olduğu gibi ne bilecek ne de hatırlayacak. Ama sonuçlarını günlük hayatında yaşamaya devam edecek.

Katliamı bizzat yaşayanlardan Münevver Aşçı "19 Aralık sabahı taranarak uyandık. 10 saat boyunca kimyasal gazlara maruz bırakıldık. Fosfor bombası, kimyasal gazlar, kurşunlar yağdırılıyordu. Koğuş cayır cayır yanıyordu. Saçlarımız tutuşmuş derimiz yanıyordu. Bizler buna sloganlarımızla cevap veriyorduk. Yukarda kadın arkadaşlarımızı diri diri yaktılar. Çatıları delmiş bizleri izliyorlardı. Bizleri kahkaha atarken yaktılar" diye anlatır o günü. 19 Aralık Bayrampaşa Cezaevi'ndeki operasyondan sağ kurtulan Mehmet Göver, "6 kadın yoldaşımız yukarda diri diri yakılarak katledildi. Bizim koğuşumuz oraya uzaktı yetişmeye çalışıyorduk ancak her yer kurşun ve alevlerin sesi ile yankılanıyordu. Koridordan açılan bir mazgaldan kurşun sıkılıyordu. Sürekli ateş ediliyordu." der. Ve daha nice tanıklıklar...

Bazıları için 'geçmiş olsun'un anlamı yoktur; geçmez çünkü. Sağ kurtulmak da görelidir, yaralar sızlar durur, insan bir kere ölmezmiş, öğrenilir. Hoş gelinmez dışarıya, güle güle çıkılmaz özgürlüğe. Acının tuzlu tadı insanın genzini yakar durur.

On beş yıl önce yaşanan katliamı her gün yaşamak düştü bazılarımızın payına. Koğuşlardan zorla, sürüklenerek F tipi cezaevlerine götürülenler

o günden beri -yıllardır- hücre koşullarında yaşamaktalar. İçlerinde ağır müebbetlik olanlar ise son sekiz yıldır tek kişilik hücrede tutulmaktadır. 8 yıl! Tek başına! Daracık bir hücrede! Bu, her gün 19 Aralık'ı yaşamakla eşdeğerdir. İdamın sözde kaldırıldığı ülkemizde her gün azar azar ve korkunç bir işkenceyle öldürülmek, cezaevi içinde cezaevi yaratmak, her gün cezalandırmak demektir.

Korkma Kimse Yok, yıllardır tek kişilik hücrelerde tutulan üçü kadın on altı yazarın 'hücre'yi merkeze alan öykülerinden oluşuyor. Kitap, çoğunlukla metinlerinde sokağı işleyen yazar ve şairlerin epigraflarıyla çöl, taş, özlem, zaman, insan ve sesler gibi alt başlıklara ayrılıyor. Çöl; aslında hapisanelerde yaşanan onca katliama, tecride duyarsız kalan toplumun sessizliğini odaklanır-

ken, taş tek kişilik hücrelerin fiziki yapısını, taşın, betonun küfünü, rutubetini, çürütücülüğünü anlatan metinleri kucaklıyor. Özlem; tek başına kalınan hücrede özlemi duyulan herşeyi, hayata dair her ayrıntıyı, uzak kalınan yaşam zerrecelerini çağırıştırıyor. Hapishanenin ve hücrenin zamanı farklıdır. Günler ağır, yıllar çabuk geçer. Tek kişiliklerde ise zaman durur, onca sessizlik zamanı taşlaştırır. Zaman başlığı hücrenin zamanına ilişkin sorular soruyor. İnsan ne yapar bu koşullarda, onca tecritle nasıl başa çıkar, neyle avunur, nasıl çoğaltır kendini, yaşamı ve ölümü nasıl yeniden anlamlandırır? İnsan başlığı okuru hücrede çırılçıplak insan olmaya davet ediyor. Seslerin olmadığı mekanda insan konuşacak kimse olmadığı için konuşmayı unuttur, kendi sesine yabancılaşır. Sesler yitip gittiğinde yaşam var mıdır ki? Sesler başlığı susmayı, kendi sesine yabancılaşırçasına, konuşmayı unutturcasına susmayı koşulluyor. Ve susuyoruz, susturuyoruz iç sesimizi kitabı okurken. Onları dinliyoruz, onların iç seslerini.

Kitabın, adeta günlük hayattan kaçış ve eğlenme aracı olarak metalaştırdığı günümüzde Korkma Kimse Yok gerçeklerden söz eden bir kitap. Okuru ölümün ayak izlerini takip ederek çöllerden, dağların zirvelerinden, açıklıklardan, kıyımlardan geçen bir yolculuğa çıkarırken kurmaca bir dünyanın değil, gerçeklerin sınırlarını zorluyor. Gerçeğin ne kadarına dayanabiliriz? Kitabın kapağını açmadan önce herkes kendine bu soruyu sormalı. Edebiyat gerçeğin cehennem ateşinde yanarken nasıl dile, söze dönüşür? Noktalama işaretleri, kelimeler, cümleler nasıl akkor hâle gelir? Yazanı, okuyanı, dinleyeni nasıl yakar? Saf edebiyat mıdır insan çığılığı? Haraç mezat satılanlar dünyasından çıkmak, kurtulmak için gerçeklerin çıplak ayak tarlasında yürümeye var mıdır okur?

O zaman buyurun: Korkma Kimse Yok!

Korkma Kimse Yok / Notabene Yayınevi – 2014
Sibel Öz / Ayşegül Tözeren

Tan Matbaası Baskını'nın 69. yıldönümüne anısına

Bir Sergi: Yokuşun Başı: Demokrasi Mücadelesinde Tan Gazetesi (1935-1945)

Tarih Vakfı, Tan Matbaası Baskını'nın 69. yıldönümünü bir sergiyle anıyor. Serginin küratörü Gökhan Akçura, tasarımcısı Mehmet Ulusel. Tan Matbaası Baskını'nın 69. yıldönümüne denk ge-

len 4 Aralık 2014 günü açılan sergi, 31 Mayıs 2015 tarihine kadar gezilebilecek.

Sergi, Çağaloğlu yokuşunun başında, yıkılan Tan Matbaası'nın yerine inşa edilen Halil Lütfü Dördüncü İşhanı'nda açıldı. Yeniden düzenlenerek Tan Evi adını alan orta avlulu bodrum katı, bundan böyle hem basın yayın tarihimiz, hem de Çağaloğlu/Sirkeci semt tarihlerine odaklanan Tarih Vakfı etkinliklerine ev sahipliği yapacak. **Yokuşun Başı: Demokrasi Mücadelesinde Tan Gazetesi (1935-1945)** sergisi, sergi salonu, kafe, sanat atölyeleri ve kitap satış birimlerinden oluşan Tan Evi'nin ilk etkinliği.

Tan Matbaası Baskını Neydi

Tan gazetesi İkinci Dünya Savaşı yıllarında Türkiye'de faşizme karşı demokrasi cephesinin bayraktarlığını yapan etkili günlük gazeteydi. Türkiye Komünist Partisi üyesi yazar Sabiha Sertel ile ilerici demokrat eşi Zekeriya Sertel'in yönettiği gazete, tek parti diktatörlüğüne derhâl son verilmesini istiyordu. Özgürlük ve bağımsızlık, köklü toprak reformu, ırk ve millet ayrımı gözetmeksizin bütün vatandaşlara eşitlik, barışseverlik ve dostluk ilkelerine dayanan yeni bir düzen kurulması çağrısında bulunan gazete, faşist Almanya-İtalya-Japonya blokunun yenilmesinden sonra çok partili düzene geçmek zorunda kalan tek parti yönetiminin gözünde büyük bir tehlikeyi temsil ediyordu.

Düzenin işçilerin ve köylülerin yararına kökten değişmesini istemeyen, anti-demokratik bir kapitalist oligarşi çerçevesinde kalmasını amaçlayan İsmet İnönü-Şükrü Saracoğlu yönetimi, 4 Aralık 1945 günü TKP'ye yakın bütün basın-yayın kuruluşlarına karşı siyasi polis örgütlediği faşist bir saldırı düzenledi. Kışkırtılmış kalabalık, Tan gazetesi ile Görüşler dergisinin basım işini yapan Tan matbaasını; Fransızca La Turquie gazetesi; Gün dergisi ile Yeni Dünya gazetesi; Lena Kitabevini; Ermenice Nor Or (Yeni Gün) gazetesi; ABC Kitabevi ile Berrak Kitabevini paramparça edip yağmaladı.

T
YOKUŞUN BAŞI

A
DEMOKRASI MÜCADELESİNDE
TAN GAZETESİ
1935-1945

N

4 ARALIK 2014 - 31 MAYIS 2015

TAN EVİ, ANKARA CADDESİ, HALİL LÜTFÜ DÖRDÜNCÜ İŞHANI, SİRKECİ

TARİH VAKFI

